

CAOP

Inlichtingen: V. Swens
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 070 -376 57 57
E-mailadres: v.swens@caop.nl
Datum: 27 januari 2023
bijlage(n): 1
Ons kenmerk SOD/23.0048.1
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van de vergadering van het Sectoroverleg Defensie op dinsdag 6 december 2022 van 13.00 tot 16.44 uur en op donderdag 8 december 2022 van 09.05-13.11 uur in de Baljuw- en Sophiezaal van het CAOP te Den Haag en via MS Teams

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: J. Legein (voorzitter), S. Pijpstra, M. Suwout, D. Broman, W. Schwab, R. v.d. Kieft, A. Riedstra, C. van Drongelen, M. v.d. Boom

Van de zijde van de centrales: J. Debie, J. van Hulsen (AC), R. Schilperoort, S. Schuitema, E. Haneveld (ACOP), J. Kropf, J. Schot MST, S. Hop (CCOOP), T. van Leeuwen, N. van Woensel (CMHF)

Van de zijde van BZK:

Van de zijde van Financiën (IRF): V. Zanen

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke, V. Swens (CAOP)

Agenda

1. Opening en vaststellen agenda (SOD/22.0766.1)
2. Vaststellen verslag SOD van 11 en 18 oktober 2022 (SOD/22.0709 en SOD/22.0722)
3. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 18-10-2022 (SOD/22.0722-1)
4. Instellingsbeschikking TW Sourcing (AP/20.0397.1, AP/20.0431, AP/20.0832 p25-27, AP/22.0749 p3)
5. Afschaffen c.q. niet invoeren opleidingstabel (AP/22.0679, AP/22.0705, AP/22.0767 pg 6-8), Inpassen huidige initiële leerlingen in opleidingstabel (AP/22.0698 + 1 bijlage, AP/22.0767 pg 17-18, SOD/22.0771) en aanstellingstoelage (AP/22.0703, AP/22.0767 pg 8-15, SOD/22.0770)
6. COVID-19: advies CDIM en appreciatie MGA; wel/niet verlengen tijdelijke vaccinatie-regeling (SOD/22.0796 + 2 bijlagen)
7. Verstrekking sportschoenen (AFR/20.0096, AFR/21.0127, AFR/22.0482, AFR/22.0521, AFR22.0546, AFR/22.0697 p6-8 en SOD/22.0630)
8. I-MGA/035 incl addendum (SOD/22.0628 + 1 bijlage, SOD/22.0645.1)
9. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170, AP/21.0010 p7-14)
10. Stafadjudanten
11. Covid Thuisquarantaine/voortgang COVID-actiepunten (SOD/22.0601)
12. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda (SOD/22.0766.1)

Opening

De voorzitter opent de vergadering om 13.00 uur en heet de aanwezigen welkom. De centrales heten de nieuwe voorzitter welkom en wensen hem veel succes in zijn nieuwe functie.

Mededelingen:

Er zijn geen mededelingen. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

Agendapunt 2. Vaststellen verslag SOD van 11 en van 18 oktober 2022 (SOD/22.0709 en SOD/22.0722)

Verslag van 11-10-2022

Pag. 2, mededelingen:

De heer Kropf vindt de formulering dat 'de voorzitter namens de minister zijn werkzaamheden tot nader order heeft neergelegd' vreemd. Spreker stelt voor om deze passage te schrappen. Op voorstel van de voorzitter wordt deze gewijzigd in 'de HDP heeft zijn werkzaamheden tot nader order neergelegd'.

Pag. 9, tweede alinea, derde zin:

De heer Kropf merkt naar aanleiding van de zin 'In aanvulling hierop benoemt de voorzitter de impact van de herziene landenadviezen voor de lopende missies. Defensie zal met een datum komen waarop de informatie die geleid heeft tot de besluiten voor de lopende missies op basis van de geactualiseerde landenadviezen zal worden herijkt' op dat er wel een 'pm' staat maar dat er geen actiepuntenlijst is van 11-10-2022 en dat het punt daarna niet op de lijst is geland. Spreker wijst erop dat dit vanwege de genoemde herijking een cruciaal punt is omdat deze zou plaatsvinden op basis van de adviezen. De centrales hebben nu wel de landenadviezen gekregen maar is er is niet herijkt. Spreker wil dit punt daarom terugzien op de actiepuntenlijst. De voorzitter antwoordt dat het actiepunt aan de actiepuntenlijst zal worden toegevoegd.

Pag. 16, derde alinea, eerste zin:

De heer Kropf mist bij het bijbehorende actiepunt 'voor het einde van de week.' Het ging hier om een uiterst cruciaal punt en partijen hadden afgesproken dat de centrales binnen een week antwoord zouden krijgen. Dit had duidelijker in het actiepunt moeten worden opgenomen. De termijn is overigens net niet gehaald maar dat ziet spreker als een andere discussie. Volgens mevrouw Pijpstra staat het punt echter wel zo op de lijst. De voorzitter stelt vast dat het actiepunt is opgenomen bij A 221011.1 'Traumazorg Gran Matie.' Mevrouw Pijpstra vult aan dat er ook staat 'Defensie informeert de centrales uiterlijk 14-10-2022 over de inrichting van de traumazorg bij de dienstverrichtingen Gran Matie in Suriname.' Daarmee is het actiepunt correct weergegeven.

Pag. 17 eerste en tweede alinea:

De heer Kropf zou graag – omwille van de tijd – een bepaald stuk uitgeschreven zien. Het gaat hierbij om twee elementen. Volgens zijn eigen aantekeningen uit deze vergadering is afgesproken dat er op 1 november een stuk zou worden aangeboden en dat uiterlijk op 1 december een ioREO DEF zou plaatsvinden. Verder zou er op uiterlijk 1 juli 2023 met de implementatie van een DRP worden begonnen. De datum 1 november komt in het betreffende deel niet terug en dat stemt derhalve niet overeen met zijn aantekeningen. De secretaris zal hiervoor zorgdragen.

Pag. 18, één-na-laatste alinea:

De heer Kropf merkt op dat er staat dat hetgeen hij heeft gezegd in lijn zou zijn met termijnen die in het URD worden genoemd. Dat kan echter niet juist zijn omdat het URD geen termijnen kent. Het betreft hier een geheel andere context en spreker herkent zich dan ook niet in deze woorden. Ook in dit geval wil hij omwille van de tijd dat deze passage wordt uitgeschreven. De secretaris zal hiervoor zorgdragen.

Verslag van 18-10-2022

Pag. 5, tweede alinea, eerste zin:

De heer Van Leeuwen wijst op de datum '01-01-20217', dit moet 01-01-2017 zijn.

Pag. 6, tweede alinea:

De heer Schilperoort wijst erop dat is afgesproken dat het onderwerp 'Artikel 16bis AMAR' zou worden overgeheveld naar de WG AFR. Er moet worden geborgd dat dit ook gebeurt en spreker heeft vastgesteld dat het onderwerp nog niet op de actiepuntenlijst van de WG AFR is geland. Mevrouw Van Drongelen merkt op dat dit klopt maar deelt tegelijk mee dat het onderwerp intern inmiddels wel is opgepakt voor de WG AFR. De actie loopt derhalve wel, de secretaris WG AFR zal ervoor zorgen dat het actiepunt op de lijst wordt geplaatst. In aansluiting hierop wijst de heer Van Hulsen erop dat hetzelfde voor meer punten geldt. Zo zou ook agendapunt 3.2 (*Stand van zaken Active Endeavour en Operation Enduring Freedom*) worden overgeheveld naar de WG AFR en dat is ook nog niet gebeurd. Hij stelt voor om even in het algemeen goed te bekijken of er nog andere actiepunten zijn die moeten worden overgeheveld naar andere overlegtafels. Mevrouw Van Drongelen antwoordt dat ook deze kwestie al is opgepakt en zegt toe dat ook dit en eventuele andere punten naar de juiste overleggen en actielijsten zullen worden toegeleid.

Pag. 6, laatste alinea:

De heer Van Leeuwen wijst op de passage 'Zoals de heer Pulles eerder opmerkte' en zegt dat deze niet bij de vergadering was. Spreker weet niet meer wiens naam hij dan wel heeft genoemd, hij vermoedt echter dat dit de heer Schilperoort was. Op zijn voorstel wordt de zin gewijzigd in *zoals eerder opgemerkt*.

Pag. 10, n.a.v. agendapunt 5 (Aanpassing transitietabel):

De heer Schilperoort wijst erop dat bij dit onderwerp regelmatig presentaties worden gegeven en zegt het vaak lastig te vinden om eruit te halen wat eigenlijk het issue is waarover overeenstemming is bereikt. Spreker wil daarom over dit soort zaken voortaan een afdoeningsbrief ontvangen waarin de gemaakte afspraak duidelijk is vastgelegd. Verder hoeft in die brief niet te staan in hoeverre partijen het met elkaar eens waren en dergelijke. Het is vaak moeilijk om achteraf uit de presentatie te halen over welk punt men het eigenlijk heeft gehad. Vaak gaat het om onderwerpen die vanuit de werkgroepen zijn geëscaleerd en dan is het belangrijk dat duidelijk wordt gecommuniceerd wat de uitkomst is. Het gaat dus alleen om onderwerpen waarbij presentaties zijn gegeven. Het lijkt mevrouw Pijpstra zelfs beter om een dergelijke brief al aan de voorkant van het proces aan te bieden. Dat bevordert ook de discussie in het SOD omdat dan voor iedereen meteen duidelijk waar deze over gaat. Dat heeft pm voor de heer Schilperoort zelfs de voorkeur maar in gevallen waarin dat niet is gebeurd wil hij op de door hem voorgestelde wijze gaan werken.

Pag. 13, n.a.v. vierde alinea, laatste zin:

De heer Kropf heeft moeite met de opmerking van de voorzitter dat deze 'ergens over zal nadenken.' Als zoiets wordt gezegd verwacht hij ook een actiepunt waarbij wordt teruggekoppeld wat het resultaat van 'het erover hebben nagedacht' uiteindelijk is. Het ging om een militair die met terugwerkende kracht was bevorderd en spreker verwacht een terugkoppeling over wat hiermee is gebeurd. Dat mag ook worden gezien in samenhang met wat er aan het einde van dit agendapunt is gezegd want daar staat 'Spreekster geeft aan dat Defensie niet zal afwachten tot de WG AP om zelf al te kijken naar wat er precies in de regelgeving staat en daarnaar te handelen.' Dit was exact pm waar de discussie over ging, spreker wil hierover dus een terugkoppeling en verzoekt om hier alsnog een actiepunt van te maken. Het gaat hier om de vraag op welk moment beleidsfactoren kunnen worden toegepast bij het vaststellen van functiewijziging et cetera.

Pag. 19, eerste alinea, laatste zin:

De heer Kropf mist hier een zijns inzien belangrijke 'pm.' Het gaat om de zin 'De voorzitter antwoordt reeds vanavond deze afspraak te hebben gepland en zij hoopt daarom op korte termijn een terugkoppeling te kunnen geven in het SOD. Mocht er al eerder duidelijkheid zijn dan wordt dat meteen teruggekoppeld.' Dit moet zonder meer een pm actiepunt zijn in de vorm van de terugkoppeling die de voorzitter heeft toegezegd. Het actiepunt zal worden toegevoegd aan de actiepuntenlijst.

De verslagen worden met inachtneming van bovenstaande vastgesteld en de voorzitter bedankt de secretaris voor de goede verslagen en het harde werk dat is verricht.

Algemene opmerking over de verslaglegging:

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Schilperoort brengt in herinnering dat de sociale partners met de vorige staatssecretaris de afspraak hebben gemaakt dat er zou worden gewerkt met concept- en vastgestelde verslagen. Spreker heeft dit nagegaan en gebleken is dat er sinds 13-10-2020 geen vastgestelde verslagen meer zijn aangeleverd. Hij wil deze ontvangen zodat hij zijn archief kan completeren. Bovendien gaat hij ervan uit dat indien hij afspraken die in het SOD zijn gemaakt wil publiceren er een vastgesteld verslag dient te zijn, dit doet spreker niet op basis van een conceptverslag. De secretaris deelt mee dat de vastgestelde verslagen er wel zijn maar dat deze abusievelijk niet zijn verzonden.¹ De heer Kropf wijst erop dat de afspraak voor het werken met concept- en vastgestelde verslagen uitsluitend voor het SOD geldt.

Agendapunt 3. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 18-10-2022 (SOD/22.0722-1)

Mevrouw Van Drongelen geeft een toelichting op de stand van zaken per actiepunt.

Actiepunt 1. Salariëring stafadjudanten:

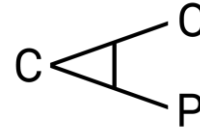
AANHOUDEN - Dit punt staat voor vandaag geagendeerd onder agendapunt 10. De heer Kropf attendeert erop dat aan het einde staat dat de termijn voor het leveren van de WOO-stukken op 6-11-2022 verloopt. Spreker stelt vast dat Defensie stelselmatig tijd rekt aangezien niet alleen de stukken niet zijn opgeleverd maar er ook een ingebrekestelling is ingediend. De stukken zijn uiteindelijk pas na het verlopen daarvan aangeleverd met daarbij de vraag of er behoefte is aan een hoorzitting. Spreker neemt dit de voorzitter in diens rol als voorzitter van het SOD kwalijk aangezien de centrales continue zitten te wachten op openheid en transparantie teneinde een zeer belangrijk onderwerp te kunnen bespreken. Spreker ervaart deze gang van zaken zeer zorgwekkend en vindt dat dit probleem eindelijk moet worden getackeld. Het past ook niet bij de door de staatssecretaris als voorzitter van een SOD toegezegde transparantie. De stukken hadden er op 6-11-2022 moeten zijn en de heer Kropf denkt dat het tijd wordt dat de centrales een brief aan de rechtbank gaan richten aangezien duidelijk is dat Defensie moedwillig niet beslist op een bezwaarschrift in het kader van de WOO. De heer Debie geeft aan dat voor het AC hetzelfde geldt. De rechter heeft uitgesproken dat er een beslissing moest worden genomen voor 4-11-2022 en dat is nog steeds niet gebeurd. Daardoor waren de centrales genooddakt om een beroepschrift in te dienen teneinde dit alsnog voor elkaar te krijgen. Spreker vindt het vervelend dat een dergelijke gang van zaken nodig is en dat de centrales via de route van de rechter informatie moeten afdwingen. De voorzitter antwoordt het verloop van deze kwestie ook niet prettig te vinden en het vervelend te vinden dat de centrales hem hierop moeten aanspreken. Het is hem bekend dat de stukken momenteel bij de minister liggen en dat deze er nog mee moet instemmen. De verwachting is dat de stukken op korte termijn openbaar zullen worden gemaakt. Afgesproken wordt dat dit punt verder zal worden besproken bij agendapunt 10.

Actiepunt 2. Covid thuisquarantaine:

AANHOUDEN - Defensie heeft over de diverse acties een verzamelbrief gestuurd die ter bespreking staat geagendeerd bij agendapunt 11. Het enige onderdeel dat niet in de verzamelbrief is opgenomen zijn de 12-uursdiensten bij DBBO. De voorzitter geeft aan te weten dat dit onderwerp al een tijd aanhangig is en dat het hem bekend is dat hierover een startnotitie moet worden geleverd. Deze had er zelfs al moeten zijn hetgeen betekent dat er nu vaart achter moet worden gezet. De voorzitter van het vorige SOD heeft bij C-DOSCO informatie over deze materie opgevraagd en die heeft laten weten dat er 50 VTE extra nodig zijn als de 12-uursdiensten moeten worden afgeschaft. Spreker heeft vervolgens om een duidelijke onderbouwing hiervoor verzocht. Als hij in algemene zin dit onderwerp beziet dan moet hij vaststellen dat er sprake is van een botsing tussen regelgeving in de vorm van de ATW enerzijds en dat wat is afgesproken in het BARD anderzijds. De ATW is een regeling die specifiek voor de arbeidstijden is ingericht terwijl het BARD een wat algemener karakter heeft en waarin bepaalde afspraken zijn opgenomen. Spreker weet als geen ander dat goed moet worden gekeken naar de afspraken die over de rechten van de medewerkers zijn gemaakt. Tegelijkertijd ontvangt hij vanuit de lijn en via de lijn vanuit de medezeggenschap signalen dat de medewerkers ook zelf nadrukkelijk een mening over het onderwerp hebben. De voorzitter stelt voor om de startnotitie zo snel mogelijk te gaan opleveren en dat daarin wordt onderbouwd waar de vereiste 50 VTE vandaan worden gehaald. Ook kan aan het personeel gericht worden gevraagd wat het zelf van de 12-uursdiensten vindt. Vervolgens zou het actiepunt dan in de WG AP verder kunnen worden behandeld.

¹ Verzending van de ontbrekende vastgestelde SOD-verslagen heeft tijdens de vergadering alsnog plaatsgevonden.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De heer Kropf heeft bezwaren tegen dit voorstel. De discussie is al veelvuldig gevoerd en dat het personeel de 12-uursdienst zelf zou willen vindt spreker leuk -totdat het fout gaat natuurlijk- maar het is simpelweg niet toegestaan. Er zijn niet voor niets striktere normen ten opzichte van de ATW vastgesteld. Defensie dient zich gewoon te houden aan de wet- en regelgeving en dat is op enig moment gescholffeed door illegaal een notitie uit te brengen waarin is gefingeerd dat DBBO bezig was met het daadwerkelijk ondersteunen van de inzet van de krijgsmacht. Vervolgens is aldus spreker creatief uitgelegd dat dit mogelijk zou zijn op het moment dat men dit wilde invoeren maar op het moment dat men het moest terugdraaien moest DBBO zich toch houden aan redelijke termijnen van aanbidding terwijl werd doorgegaan met het stelselmatig overtreden van de diensttijden. Spreker wil nog maar eens benadrukken dat het gaat om medewerkers die bewapend in het donker de periferie bewaken en waarvan de werkgever vindt dat het mogelijk is om ze een 12-uurs rooster te laten draaien. Er is inmiddels herhaaldelijk door Defensie toegezegd dat ook DBBO zich zal houden aan wet- en regelgeving. Het is Defensie als geen ander bekend dat het gaat om een 'zevenmodel' waarbij wat wordt voorgesteld ook door alle zeven moet kunnen. Voorkomen moet worden dat er door het continueren van 12-uursdiensten ongelukken gebeuren. Het gaat om zware werkzaamheden in nachtdiensten die het werk nog eens extra zwaar maken en een ongeluk ligt daarbij op de loer als de roosters in strijd met wet- en regelgeving blijven. De combinatie van oververmoeidheid en het moeten dragen van een wapen levert extra risico's op.

De heer Schilperoort sluit zich volledig hierbij aan. Verder hoorde hij de voorzitter spreken over een botsing van regelgeving maar daarvan is volgens spreker geen sprake. Defensie wil gewoon teveel werk met te weinig mensen doen; de discussie daarover hebben partijen al herhaaldelijk gevoerd. Er moeten prioriteiten worden gesteld om ervoor te zorgen dat er voldoende personele capaciteit is. En als het zo is dat een commandant daardoor taken niet kan uitvoeren dan moet dat bij de naasthogere commandant worden neergelegd en gaat er als het goed is naar goed militair gebruik een bepaald traject lopen. Voorkomen moet worden dat er nu maar weer 'ja en amen' wordt gezegd en er vervolgens weer niets gebeurt. Spreker brengt in dit verband het mortierincident als gevolg van een doorgeslagen 'can do-mentaliteit' in herinnering. De kwestie is in feite heel simpel: er zijn duidelijke en harde afspraken gemaakt, zeker ook over de 12-uursdiensten, en het kan wel zijn dat er medewerkers zijn die het prima vinden als de ATW wordt overtreden maar spreker weet dat de arbeidsinspectie ook boetes aan individuen oplegt. Dit is niet de koers die partijen moeten willen varen.

De heer Van Hulsen wijst voor de helderheid op nog een ander stukje regelgeving te weten het BGOD. Spreker wijst erop dat als de voorzitter vindt dat Defensie met een voorstel moet komen hij dat dan vooral moet doen en dan zullen partijen dit vervolgens inhoudelijk bespreken. Voor wat betreft het punt dat nu aan de orde is sluit spreker zich aan bij de heren Kropf en Schilperoort. En mocht Defensie komen met regelgeving sec voor de onderhavige categorie dan zal hij daar onder geen voorwaarde mee akkoord gaan omdat de problematiek via een bredere systematiek moet worden benaderd. Verder wijst spreker op de door hem eerder aangeleverde brief waarvan de termijn gewoon door zal blijven lopen voor de gevraagde covid-bonus voor DBBO-ers. Er is misbruik gemaakt van DBBO-personeel onder de vlag van de covid-situatie en terwijl allerlei ander personeel wel bonussen heeft ontvangen hebben de DBBO-ers niets gekregen. De voorzitter begrijpt dat hier wordt gedoeld op de zorgbonus. Hij merkt op dat dit met een ander onderwerp samenhangt maar dat het ook nadrukkelijk het onderhavige punt raakt. De heer Van Hulsen vindt dat er geen sprake is van een ander onderwerp. Er is in dezelfde context gebruik gemaakt van de DBBO-ers en Defensie heeft hen geen vergoeding gegeven maar een ander deel van het personeel wel en dat is onterecht. Als deze medewerkers nog steeds onder het mom van covid zo worden ingezet dan loopt wat spreker betreft de teller voor de bonus gewoon door. De heer Debie heeft nog een ander punt: er zouden capaciteitsberekeningen worden gemaakt om vast te stellen hoeveel VTE nodig is voor DBBO. Het is hem bekend dat binnen de organisatie is besloten om niet de volledige capaciteit toe te wijzen waarmee de duidelijke keuze is gemaakt om toch met minder personeel toe te komen. Als de werkgever de vereiste capaciteit gewoon zou hebben toegewezen dan had het personeel binnen de regelgeving kunnen werken. De voorzitter antwoordt steeds te horen dat geld geen probleem is bij DBBO maar omdat het vervolgens niet wordt toegekend in de begroting is het nog steeds een probleem. Hij is het met de heer Debie eens en zegt toe uit te zullen zoeken hoe het met het geld zit.

De heer Van Woensel gaat niet herhalen wat er allemaal al is gewisseld en vindt dat dit de afgelopen jaren al vaak genoeg is gebeurd. Spreker heeft op de vorige HDP een moreel appel gedaan om zelf eens na te gaan wat deze vindt van het gegeven dat een afspraak al meerdere keren tussen partijen is gemaakt en dat zij even vaak niet is nagekomen. En ondanks het gegeven dat spreker steeds begrip voor alle denkbare situaties heeft getoond (overleg

heeft lang stilgelegen, bepaalde wensen die wellicht bij het personeel leefden) moet hij er ook op wijzen dat de werkgever met bepaalde regelgeving te maken heeft en die vormt met het nakomen van afspraken de basis van het overleg. Ook de voorganger van de voorzitter en voordien de toenmalige staatssecretaris is met de centrales overeengekomen dat de wijze waarop het overleg wordt gevoerd is gebaseerd op de gemaakte afspraken en op de overeengekomen regelgeving. Spreker vindt dat het voorstel van de voorzitter daarmee niet in overeenstemming is. Verder heeft de heer Van Woensel gemerkt dat op het moment dat de HDP uitleg geeft over de afspraken die in het GO zijn gemaakt deze op weerstand vanuit de organisatie stuit. Een alternatief voor het meer uren maken of meer mensen inzetten is volgens spreker het verminderen van de hoeveelheid te verrichten werk. Dat kan worden gerealiseerd door te communiceren dat bepaalde werkzaamheden niet kunnen worden uitgevoerd gelet op het aantal beschikbare medewerkers in relatie tot de toepasselijke wet- en regelgeving. Spreker stelt voor om deze optie mee te nemen in het overleg en ook hierover een afweging te maken. De voorzitter gaat ervan uit dat in de operatie van de bewaking wordt gezien welke werkzaamheden kunnen worden verminderd en welke noodzakelijk zijn. Desalniettemin zal hij deze vragen gaan stellen. De vergadering wordt geschorst op verzoek van de voorzitter.

*** SCHORSING OP VERZOEK DEFENSIE ***

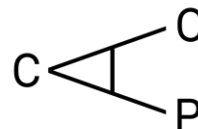
De voorzitter heropent de vergadering en zegt dat het voorstel van Defensie na ampel beraad en gelet op hetgeen tijdens de centrales vandaag naar voren is gebracht wordt ingetrokken. Daarbij heeft spreker ook het uitgangspunt 'afpraak is afspraak' in zijn afweging meegenomen. De huidige praktijk zal worden gestopt hetgeen met zich meebrengt dat hij in gesprek zal gaan met C-DOSCO. Hij zal deze verzoeken om zo snel mogelijk een afbouwplan op te stellen omdat spreker nu niet kan overzien of anderszins onbezette plaatsen zullen raken als er per direct wordt gestopt met de 12-uursdiensten. Het streven is om het afbouwplan zo snel mogelijk doch uiterlijk voor het volgende SOD van 7 februari te agenderen. En indien dit mogelijk is kan het nog eerder per brief worden geleverd. De laatste optie heeft de voorkeur van de voorzitter. Hij informeert of de centrales ermee akkoord gaan als spreker over het onderwerp kan communiceren in de lijn en dan als eerste met C-DOSCO omdat het onderwerp gevoelig ligt bij de commandanten en de medewerkers. Voorkomen moet worden dat de centrales al hierover gaan communiceren voordat de voorzitter met de lijn heeft gesproken. Verder wil hij graag op een geschikt moment over de volle breedte de discussie aangaande de DBBO-organisatie met de centrales aangaan.

De heer Van Woensel zegt blij te zijn met de toezeggingen van de voorzitter en complimenteert deze met de wijze waarop de gemaakte afspraken nu worden opgepakt. Hij beseft dat het niet eenvoudig zal zijn om één en ander voor elkaar te krijgen gezien de weerstand die er vanuit de organisatie momenteel bestaat. Wat spreker betreft krijgt de voorzitter nu alle ruimte om tot een afbouwplan te komen en ervoor te zorgen dat de 12-uursdiensten uiteindelijk worden stopgezet; dat laatste is voor hem het belangrijkste aspect. De heer Kropf verzoekt om een schorsing.

*** SCHORSING OP VERZOEK CCOOP EN AANSLUITEND DEFENSIE ***

De heer Kropf krijgt het woord en geeft te kennen dat het voorstel van de voorzitter twee punten bevat waarmee hij grote moeite mee heeft. Ten eerste wordt van de centrales gevraagd om geheel vrijblijvend nog langer in te stemmen met het overtreden van wet- en regelgeving. Dit gaat spreker te ver; hij zou bereid zijn om met Defensie afspraken te maken als deze voldoende concreet zouden zijn en alleen voor een relatief korte termijn zouden gelden. Daarbij heeft hij overigens wel begrip voor de tijd die nodig is voor het inregelen, de afstemming met de medezeggenschap en de termijnen die gelden voor het vaststellen van een gewijzigd rooster. De heer Kropf kan niet instemmen met hetgeen nu is voorgesteld omdat de centrales afspraken hebben gemaakt met de (vorige) voorzitter waarbij veelvuldig erover is gesproken dat Defensie zich zou gaan houden aan de geldende wet- en regelgeving in het algemeen en voor DBBO in het bijzonder. Er is eerder met Defensie een discussie gevoerd over een nota van C-DOSCO waarin staat dat in het kader van covid structureel 12-uursdiensten werden ingevoerd. Dat is toen gestopt en teruggedraaid met daarbij een oneigenlijk gebruik van de regelgeving oftewel 28 dagen roostertermijnen en spreker ging er oprecht vanuit dat het thans ook niet meer zou gebeuren. Dit was immers al toegezegd. Verder heeft de voorzitter verzocht om nu niet over dit punt te communiceren maar spreker kan nu niet aangeven of hij dat wel of niet zal gaan doen. De zaken die in het SOD worden besproken zijn relatief openbaar oftewel daar kan over worden gecommuniceerd. En als Defensie aan het einde van deze vergadering volhardt in het stelselmatig overtreden van wet- en regelgeving behoudt de heer Kropf zich het recht voor om daarover te communiceren.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

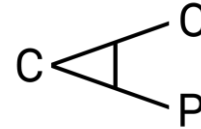
De heer Schilperoort onderschrijft een groot deel van hetgeen de heer Kropf heeft gezegd. De opdracht om te stoppen is al eerder gegeven en hij is verbaasd te horen dat deze kennelijk niet is uitgevoerd. Ook spreker vindt de toezegging om tot het volgende SOD met een afbouwplan te komen te vaag en te algemeen. De ACOP heeft een concrete datum nodig waarop weer reguliere roosters worden gedraaid die aan de regels van het BARD voldoen. Het aanbod om te gaan praten over de structurele problemen bij DBBO neemt hij graag aan behoudens de bedrijfsvoering. Op dit moment heeft het stopzetten van de huidige situatie echter prioriteit.

De heer Van Hulsen meent de voorzitter voor de schorsing te hebben horen zeggen dat hij zo snel mogelijk een einde ging maken aan de stelselmatige overtreding van wet- en regelgeving. Voor het overige vindt spreker wat is voorgesteld te vaag want het maken van een plan van aanpak bevat het risico dat daarin bijvoorbeeld komt te staan dat over 6 maanden iets wordt gedaan en 6 maanden daarna het volgende et cetera. Dit schept wat spreker betreft voor dit onderwerp te veel vrijheid. De discussie sleept zich al veel te lang voort en hij wil er liefst vandaag harde afspraken over maken. Als dat niet zou lukken dan is spreker wel bereid om Defensie nog de tijd te geven tot het volgende SOD, eventueel al op 22-12-2022, waarvoor dan tijd van de geplande uren voor de WG AV kan worden benut. Verder mag Defensie van spreker een knip aanbrengen tussen de 12-uursdiensten en het oplossen van de structurele problematiek bij DBBO. Daarbij heeft het afschaffen van de 12-uursdiensten voor hem prioriteit omdat ze in strijd met wet- en regelgeving zijn. Verder wil spreker nu liefst eerst agendapunt 5 gaan bespreken. De heer Van Woensel zegt zijn standpunt al voor de schorsing kenbaar te hebben gemaakt en is het verder eens met het voorstel van de heer Van Hulsen.

De voorzitter zegt kennis te hebben genomen van de kritiek van de centrales en deze te hebben begrepen. Het is niet de bedoeling dat dit DBBO-probleem nog verder op de lange baan wordt geschoven. Dat betekent ook dat niet vrijblijvend wet- en regelgeving zal worden overtreden en dat de termijn niet zo lang mogelijk zal worden opgerekt. Hij heeft met C-DOSCO gesproken en nu de opdracht duidelijk is wil hij hier zo snel mogelijk invulling aan geven. C-DOSCO heeft laten weten in de periode tussen half en eind januari de berekening rond te hebben en dat hij dan duidelijk kan maken hoeveel tijd er daarna eventueel nog nodig is. De voorzitter wil zo nog even kort schorsen zodat hij nogmaals met C-DOSCO kan bellen om mee te delen dat spreker vandaag of anders in een eventueel ander overleg wil vernemen wanneer het uitrouwen van de 12-uursdiensten klaar is. Spreker stelt het op prijs dat enkele centrales hem een termijn willen gunnen en hij heeft begrip voor hun behoefte aan een bepaalde mate van hardheid van de afspraken. Daar zal hij naar streven en daarom wil hij zoals gezegd kort schorsen. Aangaande het voorstel om de agenda te wijzigen en nu eerst met agendapunt 5 verder te gaan vraagt spreker om een reactie van alle deelnemers. Ook vraagt hij om een reactie op het voorstel van de heer Van Hulsen om - indien nodig - alvast een extra SOD over het 12-uursrooster DBBO te plannen op 22-12-2022. De heer Kropf heeft bezwaar tegen het overgaan naar agendapunt 5 en stelt voor eerst de actiepuntenlijst verder te behandelen. Verder wijst spreker erop dat het agenderen van punten tijdens een formele vergadering ongebruikelijk is en dat daar een andere route voor bestaat. Tegen het omwisselen van de agendapunten heeft hij geen bezwaar. De heer Schilperoort heeft evenmin bezwaar tegen het omruilen en vindt het belangrijk dat agendapunt 5 in dit SOD wordt besproken. Verder vindt ook hij het lastig om halverwege de actiepuntenlijst te stoppen, mede omdat hij niet weet of de overige punten ook zoveel discussie als het onderhavige zullen opleveren.

* SCHORSING OP VERZOEK DEFENSIE *

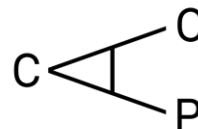
De voorzitter koppelt terug dat C-DOSCO heeft laten weten in staat te zijn om tussen medio en eind januari 2023 alles door te hebben gerekend aangaande de kosten van de uitbreiding van DBBO. Dit zal C-DOSCO bij de CDS neerleggen. De eerste inschatting is dat er 80 tot 90 mensen extra - die hij ook zal moeten innemen - op een andere manier moeten worden ingeroosterd, de opdracht daarvoor is al verstrekt. C-DOSCO heeft gevraagd of hierbij sprake moet zijn van een reorganisatie en zo ja hoe deze dan moet worden gerealiseerd. De heer Kropf kan niet plaatsen waarom nu over een reorganisatie wordt gesproken omdat het over een kwestie van personele vulling gaat. Als het goed is zijn alle reorganisatieplannen immers al gebaseerd op de geldende wet- en regelgeving. Het is verder opmerkelijk dat het in het verleden met dezelfde medewerkers en organisatie wel mogelijk was om conform de regelgeving te opereren. De CCOOP is in elk geval bereid om in geval van een uitbreiding deze snel af te handelen gezien de aanwezige noodzaak. Verder hoort spreker Defensie nog steeds zeggen dat men zijn best zal doen om zich te houden aan wet- en regelgeving maar een datum wordt niet genoemd.

De voorzitter antwoordt op het laatste dat de boodschap van C-DOSCO is dat de opdracht duidelijk is en dat tussen medio en eind januari 2023 het beeld helemaal helder zal zijn. Vervolgens zal zo snel mogelijk om worden gegaan. Deze tijd is nodig om alle zaken goed te kunnen doorrekenen en om met de medewerkers te praten en daar heeft spreker begrip voor. De heer Schilperoort blijft de situatie toch lastig vinden. Immers, voordat op de 12-uursdiensten werd overgegaan kon DBBO probleemloos met een 8-uursrooster werken dus dit zou binnen een redelijke termijn van 28 dagen ook weer moeten kunnen worden gerealiseerd. Wat partijen nu in elk geval niet moeten doen is gaan zitten wachten op medio januari als eerder al bekend is wanneer alles rond kan zijn zodat een passend rooster zodra het mogelijk is ook meteen ingaat. De voorzitter antwoordt dat C-DOSCO dat ook zo heeft gezegd en dat het beeld tussen half en eind januari helemaal scherp zal zijn. En als dat eerder zo is dan zal men niet gaan zitten afwachten. Volgens de heer Schilperoort praten partijen nu langs elkaar heen. De ene discussie gaat over de structurele problemen bij DBBO waarbij spreker er beeld bij heeft dat moet worden vastgesteld wat er aan extra capaciteit nodig is. Daarbij sluit spreker zich aan bij de heer Kropf: de ACOP is bereid om -indien een reorganisatie nodig is - daar zoveel mogelijk tempo aan te geven. De andere discussie gaat over het omschakelen naar een rooster dat past binnen de regels van de beleidsregel WRD. Hierover wil spreker zo snel mogelijk horen dat men daartoe over zal gaan zodra dat praktisch mogelijk is. Hij wil niet wachten totdat is doorgerekend wat er allemaal voor de oplossing van de structurele problemen nodig is. Volgens mevrouw Pijpstra heeft DOSCO extra mensen nodig om over te kunnen gaan naar het juiste rooster. Dat is nu net wat de heer Schilperoort onacceptabel vindt. Hij begrijpt wel dat C-DOSCO van de CDS te horen krijgt wat hij eventueel in moet huren of aan steun kan krijgen maar het koppelen hiervan aan de oplossing van de structurele problemen vindt spreker niet acceptabel. De voorzitter zegt te proberen om dit goed te begrijpen en merkt op dat als C-DOSCO niet over de benodigde mensen kan beschikken deze wel een plan zal moeten hebben voor het personeel dat wel beschikbaar is. De heer Schilperoort vindt dat de voorzitter de zaak daarmee opnieuw omdraait waarop de voorzitter zegt dat dat niet zijn intentie is. Hierop stelt de heer Schilperoort dat opnieuw wordt bemerkt dat regelgeving en praktijk met elkaar botsen en dat Defensie met te weinig mensen teveel werk wil doen. De voorzitter repliceert dat hij wilde zeggen dat als het nodig is om de taken goed te kunnen invullen en conform de regelgeving te werken er mensen bij moeten en zullen komen. Daarmee is de heer Schilperoort het wel eens. De voorzitter vervolgt dat C-DOSCO de benodigde mensen dan naar binnen moet halen zodat er met een rooster dat conform de regels is kan worden gewerkt. De heer Schilperoort vat dit wederom op als een herhaling van wat eerder werd gesteld. Hij heeft er wel beeld bij als wordt gezegd dat er veel meer capaciteit nodig is, dat C-DOSCO dat inzichtelijk moet krijgen en dat op basis daarvan een reorganisatie moet plaatsvinden. Voor spreker gaat het echter om het volgende. Als het met de huidige taken niet mogelijk is om conform de vigerende regelgeving te werken omdat het er teveel zijn dan moet C-DOSCO teruggaan naar zijn opdrachtgever en een voorstel voorleggen waarin staat welke taken voorlopig niet meer kunnen worden uitgevoerd of waarvoor inhuur dan wel ondersteuning vanuit andere eenheden nodig is. Spreker heeft echter de indruk dat de voorzitter en C-DOSCO proberen om de aanpak van dit probleem te koppelen aan die van de structurele problematiek en dat wil hij niet omdat men dan mogelijk nog maanden of een heel jaar moet wachten totdat men van de 12-uursroosters is verlost. De heer Suwout begrijpt hieruit dat de overtredingen door te werken met het 12-uursrooster moeten zijn afgelopen nog voordat C-DOSCO de organisatie structureel heeft aangepast of extra mensen heeft aangetrokken. Dat is inderdaad wat de heer Schilperoort bedoelde; hij wil niet gaan wachten met het stopzetten van de 12-uursroosters totdat de hele aanpak van de structurele problemen bij DBBO rond is.

De heer Van Woensel stelt dat in algemene zin kan worden gezegd dat er het afgelopen jaar sprake is geweest van een gebrek aan vertrouwen tussen de sociale partners. Zijn observatie is dat partijen vaak met elkaar klem zijn komen te zitten waardoor dat gebrek aan vertrouwen is ontstaan. Dit vertrouwen is juist nodig om te voorkomen dat partijen in een dergelijke negatieve dynamiek belanden. Er is in dit verband richting voorzitter sprake van twee soorten vertrouwen: het eerste is het vertrouwen in hem als de functionaris HDP/voorzitter en het tweede is het vertrouwen in hem als persoon. Spreker vindt het verstandig dat de voorzitter nu geen nieuwe termijn noemt als die niet haalbaar is. Bij de rol van functionaris speelt mee dat de voorganger een aantal keren afspraken niet is nagekomen waardoor het vertrouwen van de centrales is geschaad. Maar het vertrouwen dat spreker nu in de nieuwe voorzitter stelt is nog niet beproefd en daarom wil hij hem wel de kans gunnen om wat wordt toegezegd ook na te komen. Zelf is spreker wel van mening dat de voorzitter nu een duidelijke toezegging heeft gedaan. Nu moet worden voorkomen dat deze ook weer in de valkuil van het beloven van niet haalbare termijnen belandt en dat daar dan weer een heel SOD lang over wordt gediscussieerd. Kortom, spreker geeft de voorzitter zijn vertrouwen daar waar deze heeft beloofd dat men het probleem van de roosters aanpakt en dat dit zo snel mogelijk gaat gebeuren. Daarbij wil de heer Van Woensel de voorzitter zodanig de ruimte geven dat partijen niet op een toegezegde termijn

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

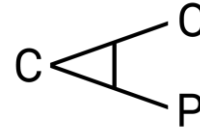
van twee weken of een afgesproken datum kunnen vastlopen. Hij stelt voor om af te spreken dat de centrales in de tweede helft van januari een rapport krijgen. Mocht dat dan in grote mate afwijken van de nu gedane toezeggingen en benoemde intenties dan vindt spreker dat partijen weer om de tafel moeten gaan zitten. Dan zal hij ten tweede male met de voorzitter als persoon in aanraking komen en het verloop van dat overleg zal bepalend zijn hoe zijn vertrouwen in de voorzitter dan uitpakt. Voor hetgeen nu is toegezegd wil spreker evenwel met een schone lei starten.

De heer Van Hulsen vindt het lastig om aan het einde van dit deel van de vergadering een conclusie te trekken. En dat was juist één van de punten die bij de behandeling van de verslagen zijn gemarkeerd als iets dat partijen vooral wel moesten doen. Maar ook spreker ziet wel ruimte om Defensie nu wat tijd te geven, dat was ook de basis op grond waarvan de centrales hebben aangegeven dat de voorzitter in elk geval de komende twee weken moest aangrijpen om de zaken helder te krijgen. Gelet op wat er over het onderwerp vandaag is gewisseld denkt spreker dat het belangrijk is dat bepaalde functionarissen nu tête-à-tête met elkaar in gesprek gaan. Dit kan voorkomen dat -zoals nu het geval is- men elkaar niet goed begrijpt omdat er teveel ruis op de lijn is. Spreker gunt de voorzitter in elk geval een termijn van twee weken om aan de slag te gaan. Verder is hij het met de heer Schilperoort eens waar deze stelde dat Defensie het probleem van de 12-uursroosters eerder moet hebben opgelost dan de structurele problematiek. Het mag daar *geen* onderdeel van worden.

De heer Kropf zegt nog steeds geen antwoord op zijn vraag te hebben gekregen want hij wil een concrete datum horen die wat hem betreft 'gisteren' zou moeten zijn. Hij was sowieso verbaasd te horen dat er nog steeds sprake is van een structurele overtreding van de wet- en regelgeving. Om echter verder te kunnen stelt spreker voor dat Defensie de vandaag beloofde stukken aan zal gaan bieden. Daarin zal iets moeten staan dat concreet is en waaruit onmiskenbaar duidelijk wordt dat zo snel mogelijk zal worden voldaan aan wet- en regelgeving. Dit moet vervolgens op de eerstvolgende vergadering zo hoog mogelijk op de agenda worden geplaatst. Dit is op 7 februari waardoor Defensie in elk geval voldoende tijd krijgt om iets te gaan beloven dat ook waar kan worden gemaakt. Daarbij stelt spreker wel de voorwaarde dat hetgeen wordt voorgesteld voldoende concreet is. En dat is niet een plan van aanpak waarin staat hoe iets moet worden afgebouwd. Wat spreker betreft hoeven de stukken niet per se twee weken van tevoren te worden aangeboden mits er wel enige voorbereidingstijd resteert. Op deze wijze kunnen partijen het onderwerp dan inhoudelijk bespreken. Verder verwacht spreker dat aan C-DOSCO duidelijk wordt gemaakt dat de structurele problematiek moet worden gescheiden van die van het 12-uursrooster. Ook moet de voorzitter duidelijk maken op welk moment - en dat is voor de heer Kropf zo snel als mogelijk - voldaan gaat worden aan wet- en regelgeving. Spreker wil geen vaagheden meer over dit onderwerp te horen krijgen dus er moet een voldoende concreet voorstel worden geleverd. De voorzitter informeert of dit inhoudt dat de heer Kropf toch bereid is om hem enige tijd te gunnen, dat hij stukken wil zien die voldoende concreet zijn, dat het onderwerp wordt geagendeerd voor het SOD van 7 februari, dat de 12-uursdiensten en de structurele problemen worden gescheiden, dat de stukken niet per se twee weken voor het volgende SOD hoeven te worden aangeboden en dat één en ander zodanig concreet is dat duidelijk is dat er zo snel mogelijk conform wet- en regelgeving zal worden gewerkt. De heer Kropf bevestigt dit met de toevoeging dat het de voorkeur heeft dat men op dat moment al voldoet aan de regels. Daarna kan dan het plan van aanpak voor een structurele oplossing volgen. Verder vindt spreker het belangrijk dat de voorzitter er dan voldoende comfort bij heeft om zijn toezeggingen te kunnen doen want hij heeft ook begrip voor het dilemma dat de voorzitter in deze heeft benoemd.

De voorzitter informeert of de andere centrales zich in dit voorstel kunnen vinden. De heer Schilperoort zegt er niet veel anders over te denken dan de heer Kropf. Het is voor hem een voorwaarde dat er bij het volgende SOD voldoende duidelijkheid wordt verschaft en dat er dan is teruggekeerd naar roosters die aan de Beleidsregel WRD voldoen. Wel vindt spreker twee maanden ruim voldoende om over te kunnen gaan naar deze roosters en hij wil niet daarna pas te horen krijgen wanneer dit zou gaan gebeuren. Hij zit dus wel strakker in de termijnen dan de heer Kropf. Indien C-DOSCO zou melden dat er eerder kan worden overgegaan op de normale roosters dan hoort spreker dat ook graag per omgaande. De koppeling aan de discussie over de structurele problematiek is voor hem overigens ook volstrekt onaanvaardbaar. De heer Van Hulsen sluit zich bij de woorden van zijn collega's aan en ook de heer Van Woense kan zich vinden in hetgeen nu is overeengekomen.

De voorzitter maakt kenbaar zich ook te kunnen vinden in de voorgestelde gang van zaken. Hij kent C-DOSCO

pm goed en zegt toe zo snel mogelijk met hem om de tafel te gaan zitten. Dan zal hij wat vandaag in het SOD is overeengekomen verder met C-DOSCO bespreken en bevorderen dat zoveel mogelijk vaart wordt gezet achter het oplossen van de roosterproblematiek. Spreker zegt toe te zullen voldoen aan de behoefte van de centrales aan voldoende concreetheid en dat al hun wensen worden meegenomen in de te volgen aanpak.

De heer Van Hulsen wijst erop dat het actiepunt nog een aantal andere punten bevat die nog niet besproken zijn. Mevrouw Van Drongelen geeft aan dat de reactie op al deze andere punten te vinden zal zijn in de brief die geagendeerd is bij agendapunt 11.

Er wordt afgesproken dat in deze vergadering verder zal worden gegaan met het behandelen van de actiepuntenlijst. Voorts wordt afgesproken om dit SOD aan het einde van de vergadering te schorsen en voort te zetten in een extra vergadering op 8-12-2022 van 9.00 tot 13.00 uur. De agendavolgorde wordt gewijzigd in agendapunten 4, 5, 7 en 6.

Actiepunt 3. Inzet militairen Oirschot als boa in buitengebied:

AANHOUDEN – Mevrouw Van Drongelen meldt dat Defensie nog geen antwoord heeft op de door de CCOOP gestelde vraag. De heer Kropf wil zekerstellen dat er op korte termijn antwoord komt want de vraag is al eerder gesteld en op 18-10-2022 concreter gemaakt. Hij wil weten waarom er na 6 weken nog altijd geen antwoord verkregen is en betwijfelt of de vraag wel voorgelegd is. De voorzitter antwoordt dat de vraag is voorgelegd, maar er is nog geen antwoord van de Chef Staf van de 13^e Brigade. Spreker kondigt aan er in de volgende vergadering op terug te komen.

Actiepunt 4. Kwantificeren van besmettingsrisico COVID-19 in medisch advies CEAG:

AANHOUDEN – Mevrouw Van Drongelen meldt dat de CDIM zich in haar rapport heeft uitgesproken over de kwaliteit van de CEAG-adviezen met betrekking tot COVID-19. Het CDIM-rapport is afgelopen vrijdag aangeboden, het is dus mogelijk dat de centrales de inhoud nog niet tot zich genomen hebben. De heer Kropf meent dat het er niet alleen om gaat wat de CDIM ervan vindt. Het actiepunt was namelijk dat de voorzitter het CEAG zou vragen om duidelijke adviezen te geven waaruit de impact blijkt van eventuele besmettingen voor de inzetbaarheid van de krijgsmacht. Dit actiepunt staat al sinds 19-04-2022 op de lijst. De voorzitter stelt voor om het punt aan te houden en er in de volgende vergadering op terug te komen.

Actiepunt 5. Bijstelling CDIM-advies ten aanzien van COVID-vaccinaties:

AFVOEREN - De reactie van de CDIM is verkregen waarmee dit actiepunt kan worden afgedaan.

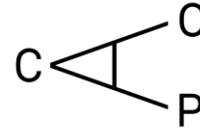
Actiepunt 6. Implicaties evaluatie WIM en RIM

AANHOUDEN – Mevrouw Van Drongelen licht toe dat de evaluatie tijd kost. Het proces moet zorgvuldig worden doorlopen en interdepartementaal worden afgestemd. Ten behoeve van de evaluatie moet een specifieke commissie worden ingesteld. Defensie erkent dat de WIM en de RIM op een aantal punten gedateerd zijn, maar de huidige kaders zijn werkbaar waardoor een evaluatie naar het oordeel van Defensie op dit moment niet noodzakelijk is. Defensie stelt voor om het punt af te voeren. De heer Kropf wil voornoemde graag in een brief bevestigd zien en bij de behandeling van het agendapunt 6 wil spreker hierop terugkomen, want over een stelselmatige afwijking van onder meer de RIM op basis van een aanwijzing van de MGA zal nog een discussie gevoerd worden. De heer Debie ziet een directe relatie tussen de evaluatie van de WIM en de RIM en de Tijdelijke regeling COVID-19 vaccinaties. Spreker wil eraan vasthouden om in ieder geval in 2023 de evaluatie van de WIM en de RIM uit te voeren. Voor hem is dit actiepunt dan ook niet afgedaan. De heer Schuitema geeft aan dat indien er vanuit de werkgever een voornemen mocht bestaan om de COVID-vaccinatie in de RIM op te nemen, dit wat de ACOP betreft onlosmakelijk verbonden zal zijn met de evaluatie daarvan. Het lijkt hem daarom eveneens verstandig om de evaluatie van de WIM en RIM uit te voeren.

Actiepunt A220829.4 Nagaan afspraak omtrent communicatie overlijden Defensiemedewerker:

AANHOUDEN – Mevrouw Van Drongelen memoreert dat het een vorige keer dat een militair tijdens dienstverrichting overleed is misgegaan met de communicatie. Het Defensie Operatie Centrum heeft laten weten dat in dergelijke situaties, in verband met de gevoeligheid voor de nabestaanden, slechts een zeer beperkte groep mensen wordt geïnformeerd. De HDP maakt deel uit van deze beperkte groep en heeft aangegeven de centrales op zijn beurt in dergelijke gevallen te informeren. De vraag is op welke manier deze communicatie zou moeten verlopen. De heer Kropf wil erop wijzen dat het punt wat hem betreft breder reikt dan overlijden van defensiemedewerkers tijdens dienstverrichtingen. Het gaat om alle zaken die media-aandacht ontvangen en waarbij bondsvrtegenwoordigers

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

door de pers worden benaderd en niet op de hoogte zijn gebracht. Aangezien de meningen kunnen verschillen over welke situaties hieronder worden verstaan, zal de voorzitter het punt informeel verder met de centrales afstemmen.

Actiepunt A220829.5 Veiligheid als bespreekpunt formulier functioneringsgesprek:

AFVOEREN – Mevrouw Van Drongelen meldt dat het punt geagendeerd was voor de WG AP van 01-11-2022 maar niet is behandeld vanwege tijdgebrek. Het zal opnieuw in de WG AP geagendeerd worden en wordt van de actielijst SOD afgevoerd.

Actiepunt A220829.6 Paragraaf 7.6 pensioenreglement militairen:

AFVOEREN – Het punt is geagendeerd voor de WG PA 20-12-2022.

Actiepunt A221011.1 Traumazorg Gran Matie:

AFVOEREN – De centrales zijn op 13-10-2022 geïnformeerd middels brief SOD/22.0648.

Actiepunt A221011.2 Employability organisatie:

AANHOUDEN – Het cVRP is aangeboden en het io REO Def heeft plaatsgevonden op 01-12-2022. Over het derde deel-actiepunt, dat het DRP uiterlijk op 01-07-2023 gereed zal zijn, merkt mevrouw Van Drongelen op dat de nieuwe projectleider tijdens het volgende io REO Def op 14-02-2023 met een planning komt (zoals afgesproken in het io REO Def op 01-12-2022). De heer Kropf benadrukt erop te rekenen dat er op 01-07-2023 een DRP ligt, dat is wat de CCOOP betreft cruciaal. Defensie heeft naar zijn idee voldoende ruimte voor een gedegen 'backward planning' gekregen. De heer Van Hulsen gaat ervan uit dat de (nieuwe) planning meer zal behelzen dan het aankondigen van een voornemen om in maart of april iets te gaan doen. Als Defensie gewoon een nette invulling geeft is hij er nog steeds van overtuigd eindelijk bij één uniforme employabilityorganisatie uit te komen.

Na een korte discussie of het actiepunt wel of niet van de SOD-actielijst afgevoerd wordt, gezien de laatste bullet "*DRP is gereed op 01-07-2023 (of zoveel eerder als mogelijk)*" en het feit dat het punt op de actielijst van het io REO Def staat, besluit de voorzitter om het actiepunt aan te houden voor wat betreft de laatste bullet. De eerste twee zijn immers uitgevoerd en daarmee afgedaan.

Actiepunt A221018.1 Rechtspositionele aanspraken inzet Oekraïne:

AFVOEREN – Dit punt wordt naar de agenda/actielijst van de WG AFR overgebracht.

A221018.2 Actualiseren afspraken en criteria m.b.t. toepassing beleidsfactoren en beleidsruimte:

AFVOEREN – Dit punt wordt overgebracht naar de WG AP. De heer Kropf wil niet dat de twee 'pm', de twee actiepunten dus die hij zojuist bij de behandeling van het verslag markeerde en die raakvlakken met dit punt hebben, automatisch met dit punt mee overgebracht worden naar de WG AP. Mevrouw Pijpstra geeft aan te begrijpen wat de heer Kropf met deze opmerking bedoelt.

A221018.3 Bescherming MC-leden DBBO:

AFVOEREN – Mevrouw Van Drongelen leest de mail voor die op 21-10-2022 door de Directeur Werkgeverszaken aan de centrales is verstuurd:

"Dag allen,

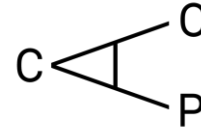
Naar aanleiding van de bespreking van agendapunt 6 'DBBO' tijdens het SOD van afgelopen dinsdag kan ik het volgende mededelen: C-DOSCO heeft met de MC DBBO gesproken. We hebben inmiddels begrepen dat de voorzitter MC DBBO contact heeft opgenomen en een toelichting heeft gegeven en dat onveiligheid niet langer aan de orde is. We hopen dat de zorgen hierover geuit tijdens het SOD van 18 oktober voldoende geadresseerd zijn."

De heer Schilperoort reageert verheugd te zijn, maar het wel verontrustend te vinden dat de veiligheid van MC-leden kennelijk van bepaalde personen afhangt. Spreker benadrukt dat MC-leden op grond van het BMD beschermd zijn en dat zou een vanzelfsprekendheid moeten zijn. Hij vraagt aandacht van de werkgever om ervoor te zorgen dat dat geborgd wordt. De voorzitter heeft de helder verwoorde oproep van de heer Schilperoort genoteerd.

Actiepunt A221018.4: Contract CAOP overlegondersteuning

AANHOUDEN - Mevrouw Van Drongelen geeft aan dat contact is opgenomen met de defensieonderdelen over de uitwerking van de verslagen en het eventueel bijbetalen. In het algemeen herkennen de defensieonderdelen zich

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

hierin niet en zijn zij tevreden over de verslagen. Er wordt ook niet bijbetaald. Als zij toch beperkingen in de verslaglegging ondervinden dan is er ruimte om bij de behandeling van het verslag dit te laten aanpassen. De heer Kropf vindt het altijd verrassend als voorzitters in een io REO aangeven bereid te zijn dit wel zelf te doen maar dan belanden partijen in een eeuwige discussie dus dat laat spreker liever even voor wat het is. Maar er wordt nu geen antwoord op de vraag gegeven want die luidt dat Defensie (S. Pijpstra) vragen beantwoordt van de CCOOP over de gevolgen van het nieuwe contract CAOP-Defensie over de verslaglegging. Spreker wijst erop dat er regelmatig verslagen zijn die niet binnen twee weken worden opgeleverd terwijl dat in het verleden wel de afspraak was. Er zijn regelmatig verslagen die niet een dag te laat zijn maar soms zelfs maanden en daar heeft spreker in principe nog wel begrip voor. Maar als partijen verslagen niet tijdig krijgen helpt hen dat niet en daarom wil spreker weten wat er is veranderd in de afspraken. Ten tweede is het zo dat partijen regelmatig te horen krijgen dat secretarissen relatief weinig tijd krijgen om het verslag te maken en dat leidt ertoe dat in een verslag dan komt te staan 'na een uitgebreide discussie is besloten..'. Als de sociale partners een uitgebreide discussie voeren dient dat in het verslag te worden weergegeven en *dat* is de vraag die moest worden beantwoord. De CCOOP wil weten wat er is veranderd door de nieuwe afspraken met het CAOP. Het is echt vreemd dat er een andere afspraak is gemaakt die leidt tot een andere wijze van verslaglegging zonder dat daarover met de sociale partners overleg is gevoerd. De centrales werden in het verleden betrokken bij gesprekken hierover en dan werden er afspraken over de verslaglegging gemaakt maar nu bestaat de indruk dat daarin verandering is opgetreden. Dit is aldus spreker de stelling uit het actiepunt en daar wil hij antwoord op krijgen van Defensie. En mochten dergelijke afspraken zijn gemaakt dan wil de heer Kropf bezien of het mogelijk is om terug te gaan naar de afspraken uit het verleden. De heer Van Hulsen voegt hier het volgende aan toe. Hij is teleurgesteld over de manier waarop het proces is verlopen. Spreker vindt dat men als sociale partners aan deze tafel zit en daar het gesprek moet voeren en daarbij – terecht - bepaalde eisen moet stellen. En of dat nu gaat over de koffie of de wijze van verslaglegging doet er dan niet toe. Spreker vindt dat de sociale partners betrokken moeten worden bij het aanbestedingsproces als zodanig en daarbij de vraag moeten krijgen of zij tevreden zijn over het verloop en of er extra wensen zijn. Vervolgens moet dan worden bezien hoe dit kan worden ingevuld. Sprekers conclusie is dat in het onderhavige traject op geen enkele wijze met de centrales als deel van de sociale partners is gesproken met alle gevolgen van dien. Sommige problemen –zoals iBabs- zijn vervolgens opgelost maar andere waarschijnlijk niet of in elk geval veel minder. Spreker vindt het sowieso een gemiste kans dat het heeft ontbroken aan lef om aan de voorkant in elk geval het gesprek aan te gaan. Hij vindt het overigens nog niet te laat om dit alsnog te doen.

Mevrouw Pijpstra merkt op dat als zij haar handtekening op het CAOP-contract zet zij dat allemaal ook niet ziet omdat dit wordt geregeld door de afdeling Inkoop van Defensie die ook de aanbesteding doet. Dit wil spreekster vooropstellen en zij wijst erop dat in deze ook het SOD slechts afnemer is maar zij wordt er wel steeds op bevroegd. Spreekster vindt het jammer te horen dat de verslagen te laat worden aangeleverd want de termijn van tien werkdagen is niet gewijzigd. Defensie houdt dit ook bij en als verslagen te laat zijn dan gaat er een signaal naar de afdeling Inkoop omdat zij dit ook in de gaten houden. Zelf heeft spreekster er twee weken geleden nog met de directeur van het CAOP over gesproken. Deze antwoordde dit niet te weten en dat er actie op zou worden ondernomen zodat de verslagen op tijd zouden komen. Meer kan spreekster niet doen, zij kan de secretarissen niet aansturen omdat zij niet hun werkgever is. Wel is er aandacht voor het probleem hetgeen ook geldt in de voortgangsgesprekken over wat Inkoop Defensie doet en daar wordt dus echt wel actie op ondernomen. Zij vindt het verder niet het moment om nu uit te diepen hoe het contract met het CAOP er uitziet. Dit is volgens mevrouw Pijpstra wel bekend bij Defensie dus ze zou graag een keer hierover spreken. Als de centrales vinden dat het proces aan de voorkant niet goed is verlopen zal zij dit melden bij de afdeling Inkoop. Wel is haar in elk geval bekend dat er minder uren beschikbaar zijn voor de verslaglegging; er geldt hiervoor een ander normenkader dat is ingedeeld in makkelijk, moeilijk en zeer moeilijk. Verder is het spreekster bekend dat in de afspraak één uur vergaderen is vier uur verslaglegging wijzigingen zijn opgetreden en dat is ook niet eenvoudig te veranderen. Zoals mevrouw Van Drongelen al zei is het wel zo dat als een verslag te kort door de bocht is, het mogelijk is om aan te geven dat het uitgebreider moet en dan is dat ook gewoon mogelijk.

De heer Schilperoort vindt –zoals ook de heer Van Hulsen betoogde– dat als er iets wordt aangepast in de voorzieningen voor de sociale partners dit in overleg moet en dat zij aan de voorkant van het proces de behoeften moeten stellen. Het kan niet zo zijn dat hier eenzijdig aanpassingen in worden aangebracht. De voorzitter zegt dat de zijde van Defensie hier niet altijd invloed op heeft maar dat hij tegelijk blij is dat het wel is gelukt om de toegang

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

tot iBabs in elk geval te herstellen. Mevrouw Van Drongelen deelt mee dat iBabs ook weer is verlengd tot 01-03-2023.

De voorzitter stelt vast dat de actiepuntenlijst is afgehandeld. Er wordt afgesproken dat de vergadering wordt geschorst en dat deze wordt voortgezet op donderdag 08-12-2022 van 9.00 tot 13.00 uur.

*** DE VOORZITTER SCHORST DE VERGADERING OP DINSDAG 06-12-2022 OM 16.44 UUR ***

*** DE VOORZITTER HERVAT DE VERGADERING OP DONDERDAG 08-12-2022 OM 09.05 UUR ***

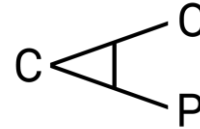
Agendapunt 4. Instellingsbeschikking TW Sourcing (AP/20.0397.1, AP/20.0431, AP/20.0832 p25-27, AP/22.0749 p3)

De voorzitter refereert aan de diverse malen dat de instellingsbeschikking TW Sourcing in WG REO- en WG AP-verband is bediscussieerd. De aanleiding om een TW Sourcing in te stellen is dat het SSU is verlopen en dat de SG-aanwijzing die over sourcing gaat eveneens is vervallen. Defensie heeft ongeveer twee jaar geleden middels een piepbrief een instellingsbeschikking voorgelegd; hierop heeft de CCOOP gepiept en gevraagd om behandeling van het onderwerp in de WG AP van 10-10-2020. Tijdens deze WG AP-vergadering is geen overeenstemming bereikt over de instellingsbeschikking, waarna Defensie langs informele route nog een poging heeft gedaan die echter evenmin tot overeenstemming geleid heeft. In de WG AP van 03-12-2020 is vervolgens afgesproken dat het punt opnieuw zou worden geagendeerd. Hierna heeft het formele overleg lang stilgelegen en was de eerste formele WG AP-vergadering op 08-09-2022, waar besloten werd om het onderwerp naar het SOD te brengen.

Volgens de voorzitter vormt de breedte van de opdracht aan het TW Sourcing de kern van het meningsverschil. Omdat met name de CCOOP heeft aangegeven dat zij niet de brede tweeledige, maar de éénledige en eenvoudigere opdracht willen geeft hij het woord eerst aan de heer Kropf. De heer Kropf herkent zich niet volledig in de terugblik die de voorzitter gaf, want het is niet twee maar drie jaar geleden dat de centrales de eerste brief ontvingen. Daarop is door de CCOOP gepiept, zoals de voorzitter wel terecht aangaf. Spreker nuanceert voorts dat het SSU niet meer van toepassing zou zijn, want hoewel het SSU formeel verlopen is hebben sociale partners gezamenlijk afgesproken om in lijn met het SSU te blijven handelen. De SG-aanwijzing is gemaakt zonder afspraken met de centrales, hetgeen aldus spreker op zich prima is want deze zou binnen het SSU moeten blijven. Waar zijn centrale een probleem ziet is dat sociale partners niet over kaders en handreikingen gaan, want dat zijn aanwijzingen welke voorbehouden zijn aan de medezeggenschap. Sociale partners maken de (SSU-)regelgeving en daar wil de CCOOP graag over praten. Het is voor de CCOOP geen probleem als sociale partners een opdracht geven en het TW met een concept-SSU komt, dat wordt aangeboden aan de WG AP waar het door partijen vervolgens wordt geformaliseerd. Kaders en richtlijnen zijn echter voorbehouden aan de medezeggenschap, dat gaat over de wijze waarop de regelgeving binnen de eenheid wordt toegepast. Dit is het principiële punt waarom partijen er in het formele overleg niet uitgekomen zijn. Vervolgens is aldus spreker gesuggereerd om zonder opdracht van start te gaan maar dat vindt de CCOOP een zinloze exercitie omdat er een kader moet zijn voor het TW zodat men weet wat er opgeleverd dient te worden. Hierdoor is een patstelling in de discussie ontstaan. Door de voorzitter van de werkgroep is tijdens de vergadering destijds voorgesteld om één opdracht te formuleren die luidt: “actualiseren SSU inclusief het proces van sourcing”, waaraan nog iets over rolneming zou moeten worden toegevoegd. Dit laatste was aldus de heer Kropf enigszins vaag, maar het eerste was een concreet geformuleerde opdracht. Hierna is echter een nieuw stuk aangeboden waar dezelfde tekst in stond als in het verleden. Hij herhaalt dat partijen aan deze tafel de regelgeving maken en het HDE en de MC afspraken met elkaar maken over de wijze waarop zij de regelgeving binnen de eenheid van toepassing verklaren. De CCOOP is voorstander van gescheiden tafels en duidelijkheid, het is dan ook echt een principiële standpunt dat ingenomen wordt. Overigens kan een opdracht tot actualiseren van het SSU volgens spreker ook betekenen dat er een nieuw SSU geschreven moet worden als er te veel aanpassingen gedaan moeten worden, zulks ter oordeel van het TW.

De heer Schilperoort is ook voorstander van rol-duidelijkheid en het scheiden van rollen tussen het Georganiseerd Overleg en de medezeggenschap. Dat is de reden waarom er in de betreffende vergadering van de WG AP, toen de instellingsbeschikking aan de orde was, besproken is dat er duidelijkheid moet komen over rolneming. De processen lopen en liepen namelijk door elkaar heen. Wat spreker betreft komt het op woorden aan, want het gaat over kaders. Volgens hem moeten partijen het hebben over kaders voor de processen op het gebied van sourcing, waarbij een

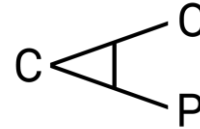
Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

mogelijkheid nog is om het woord 'beleid' voor kaders toe te voegen. Het is volgens hem namelijk wel zo dat deze tafel gaat over de wijze waarop het beleid in de organisatie wordt uitgevoerd. Dat is naar zijn mening ook altijd de insteek geweest van de opdracht aan het TW Sourcing en het is zeker niet de bedoeling dat deze op de stoel van de medezeggenschap gaat zitten. Toen het eerste SSU gemaakt werd en gestart werd met het sourcingtraject hebben partijen reeds vastgesteld dat daar zaken in stonden die door elkaar heen liepen waardoor beide tafels zich met de betreffende processen gingen bemoeien. Voor spreker is het zaak om duidelijkheid te creëren over wat op de tafel van de medezeggenschap en wat op de tafel van het GO ligt, waarbij het natuurlijk over personele aspecten gaat maar óók het beleid rondom sourcing is volgens spreker een onderwerp dat op deze tafel ligt. De ACOP kan dan ook prima uit de voeten met een tekst waarin dat een deel van de opdracht aan het TW Sourcing vormt. Het andere deel betreft het actualiseren van het SSU, hetgeen volgens de heer Schilperoort vanzelfsprekend is omdat het SSU verlopen is en er vermoedelijk aanpassingen moeten worden aangebracht aan de hand van de leerpunten die ten aanzien van de sourcingtrajecten intussen naar voren gekomen zijn. Spreker heeft en had geen moeite met de geformuleerde opdracht, maar heeft er ook geen moeite mee om de bewoording zodanig aan te scherpen dat de scheiding tussen de medezeggenschap en de rol van het GO duidelijk blijkt. De voorzitter vat samen dat de heer Schilperoort het eens is over een tweede deel van de oorspronkelijk tweeledig geformuleerde opdracht, namelijk het actualiseren van het SSU. Als het gaat om het ontwikkelen, bespreken en actualiseren van beleidskaders heeft de voorzitter uit de woorden van de heer Schilperoort begrepen dat deze het van belang vindt dat het TW Sourcing zich daar eveneens over buigt. De heer Schilperoort beaamt dit, vanwege het feit dat de medezeggenschap acteert binnen de kaders van hetgeen binnen het GO is afgesproken. De medezeggenschap heeft binnen deze kaders de ruimte om de uitvoering en de bedrijfsvoering verder te organiseren.

De heer Van Hulsen wil eigenlijk een stap verder terug in de tijd dan waar de voorzitter in zijn inleiding van het onderwerp startte. Spreker gaat terug naar 2018, toen de centrales een gezamenlijke brief aan Defensie stuurden waarin zij hun observatie deelden dat de processen rondom sourcing in de breedste zin van het woord –hetzij gedeeltelijk uitbesteden, publiek-private samenwerking of inbesteden- erg rommelig waren. Er was geen duidelijkheid over wie op welk moment in het proces betrokken moest worden en de centrales wilden aan die duidelijkheid en onzekerheid een eind maken. De reactie van Defensie –al kwam deze pas twee jaar later- was wat spreker betreft de juiste, namelijk dat ook Defensie het gevoel had dat het verstandig zou zijn om met elkaar in gesprek te gaan om duidelijkheid te creëren over wie op welk moment in het proces betrokken wordt en wie waarover gaat. Dit is volgens hem onderdeel A van de taakopdracht. Hij heeft er geen moeite mee dat ook naar het SSU gekeken wordt maar wat hij wel jammer vindt is dat de focus daarmee ligt op het eindproduct van een totaalproces en op de wijze waarop omgegaan wordt met medewerkers die bij Defensie uit (moeten) stromen. Het lijkt hem –zeker gezien het huidige tijdsgewricht met vacatures en dergelijke- veel belangrijker om aan de voorkant ervoor te zorgen dat het proces op een verantwoorde manier wordt doorlopen zodat mensen zo veel mogelijk voor de defensieorganisatie behouden blijven en überhaupt geen gebruik hoeven te maken van uitstroom-bevorderende maatregelen, compensatiemaatregelen enzovoort. Spreker was en is blij met een dubbele opdracht aan het TW Sourcing. Weliswaar had het tweede gedeelte er wat hem betreft niet onmiddellijk in gehoeven, zeker niet als reactie op de initiële brief van vier jaar geleden, maar hij heeft er ook geen moeite mee dat dit er in de loop van de tijd bij gekomen is. Hij vindt het jammer dat het vandaag in het SOD over woorden moet gaan en dat hierover niet op de een of andere manier overeenstemming is kunnen ontstaan. Eén van de oplossingsrichtingen die spreker heeft voorgestaan en ook door de heer Kropf werd aangehaald was om desnoods zonder instellingsbeschikking in ieder geval met elkaar het gesprek aan te gaan, om geen kostbare tijd te verliezen. Het heeft echter niet tot iets geleid en uiteindelijk zitten partijen in het SOD van vandaag. De heer Van Hulsen gaat er wel vanuit dat er vandaag een knoop over wordt doorgemaakt. Hij zal zich constructief opstellen ten opzichte van het aanpassen van woorden en dergelijke, zolang het er maar toe leidt dat er nu eindelijk gestart kan worden. Zeker omdat hij het gevoel heeft dat het proces, dat wordt samengevat onder de noemer sourcing, in de toekomst bij Defensie gewoon doorgaat. De voorzitter vat de woorden van de heer Van Hulsen als volgt samen: 1) het duurt lang, er moet nu gestart worden 2) SSU is het sluitstuk. Aan het eind van een sourcingproces wordt gekeken naar wat er conform SSU met en over mensen moet worden afgestemd en beslist, maar er is wel behoefte aan beleidskaders rond het proces van sourcing en wie welke rol heeft totdat het SSU wordt toegepast. Gevraagd door de voorzitter of dit een correcte samenvatting is antwoordt de heer Van Hulsen bevestigend.

De heer Van Leeuwen sluit zich in hoofdlijnen inhoudelijk aan bij de heren Schilperoort en Van Hulsen. Spreker vindt dat er uitgebreid genoeg over het onderwerp gesproken is en verwacht eveneens een afronding vandaag zodat er

gestart kan worden. Het is volgens hem namelijk het allerbelangrijkste dat partijen aan de slag gaan met de wijze waarop Defensie met sourcing omgaat. Spreker is van mening dat de tweeledige opdracht aan het TW Sourcing daarbij nodig is, want hij is het met de heer Van Hulsen eens dat het SSU de stap is die volgt nádat de beleidskaders zijn besproken. Hij is het evenwel ook met de heer Kropf eens dat de scheiding tussen wat aan de medezeggenschap en wat aan sociale partners toebehoort duidelijk moet zijn, maar daar moet dus over gepraat worden. Het zorgvuldig kiezen van de bewoording voor de opdrachtformulering, waar erg veel tijd in is gestoken en waarbij uitgebreid bij dit punt is stilgestaan, heeft niet geleid tot wegnemen van het meningsverschil over wat onder de kaders wordt verstaan en of daar wel of niet over gepraat moet worden. Zelf constateert spreker dat drie van de vier centrales vinden dat de tweeledige opdracht nodig is omdat er wel over de kaders gepraat moet worden. Hij vertaalt deze overigens ook als *beleidskaders* en benadrukt dat het GO daar wel degelijk over gaat. Uiteindelijk zullen partijen kijken naar een herziening of zelfs vernieuwing van het SSU, aangezien spreker het met de heer Kropf eens is dat een compleet nieuw SSU ook een mogelijke uitkomst kan zijn. Hij hoopt dat er vandaag tot besluitvorming kan worden gekomen, waarbij hij aangeeft dat als het nodig is om nog eens over de bewoording te spreken dat op zichzelf geen probleem is, maar hij wil niet teruggaan in het proces. Als er besluitvorming is kan er gestart worden en dat is volgens hem het allerbelangrijkst. De voorzitter vat samen dat ook voor de heer Van Leeuwen niet ter discussie staat dat het SSU moet worden geactualiseerd en dat hij daarnaast behoefte heeft aan een ander deel van de opdracht waarbij wordt gekeken naar beleidskaders, daarbij inbegrepen het punt van de heer Kropf om de verantwoordelijkheden van de medezeggenschap en van sociale partners duidelijk te scheiden. Verder hoort hij de heer Van Leeuwen -net als de heer Schilperoort en de heer Van Hulsen- aangeven dat hij behoefte heeft aan besluitvorming. Gevraagd door de voorzitter of dit een correcte samenvatting is antwoordt de heer Van Leeuwen bevestigend.

De voorzitter nodigt de heer Kropf uit om een reactie te geven op hetgeen door de collega-centrales gewisseld is. De heer Kropf zegt in reactie op de heer Van Hulsen dat het wat de CCOOP betreft niet slechts om woorden gaat, maar om een principiële keuze. De basis is dat het SSU is verlopen en er een nieuw SSU moet komen. De heer Schilperoort heeft aldus spreker aangegeven dat het belangrijk is om duidelijk te maken wie waarover gaat. Daar is de heer Kropf het mee eens, maar dit hoort volgens hem dan te worden opgenomen in het SSU. Als hij de opdracht leest staat er: *“Het TW SSU/Sourcing levert zo spoedig mogelijk een nieuwe en geactualiseerde set aan kaders sourcing op”* en dat is volgens spreker echt iets anders dan dat partijen moeten nadenken over wie waarover gaat. Concreet gezegd betekent het volgens de heer Kropf dat als het TW een opdracht krijgt om een set kaders sourcing en een geactualiseerd SSU op te leveren waarop partijen vervolgens ‘ja’ zeggen, het wel een aanwijzing HDBV genoemd kan worden maar dat het onderwerp voortaan dan ook van deze tafel is. Dat is wat hem betreft precies waar het probleem in zit, want het kan niet zo zijn dat het TW geactualiseerde kaders sourcing oplevert die iedereen daarna nog mag aanpassen. Spreker herhaalt dat sociale partners niet over aanwijzingen gaan zoals deze nu benoemd worden. Als partijen aan deze tafel tóch een aanwijzing HDBV gaan actualiseren is het gevolg dat zij deze ook accorderen en dat deze niet meer wordt aangepast, want dan zijn sociale partners custodian van die aanwijzing.

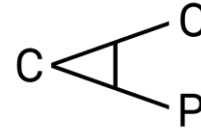
De voorzitter kondigt een schorsing aan.

*** SCHORSING OP VERZOEK VAN DEFENSIE ***

De voorzitter heeft vastgesteld dat iedereen aan tafel meent dat gestart zou moeten worden met een technisch werkverband sourcing, maar dat er verdeeldheid is over wat de opdracht aan dit technisch werkverband zou moeten zijn. Hij heeft verder tevens vastgesteld dat er een tweeledige opdracht lag en er over het destijds als eerst geformuleerde gedeelte, te weten het actualiseren van het SSU, geen verschil van mening is. De heer Kropf heeft aldus spreker aangegeven dat het actualiseren van kaders of beleidskaders en alles wat de rol van de medezeggenschap is, niet op de GO-tafel thuishoort. De voorzitter stelt voor om een ruimere opdracht te formuleren, die zou luiden als volgt:

1. Doe aanbevelingen over het actualiseren van de beleidskaders op het gebied van de processen van sourcing, inclusief duidelijkheid over de rolneming. Daarbij gaat het om rolneming en rolscheiding tussen bijvoorbeeld medezeggenschap, bonden en werkgever;
2. Doe aanbevelingen over actualisering van het SSU.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

De voorzitter denkt dat het technisch werkverband op deze manier aan de slag kan en met aanbevelingen kan komen, die in een advies aan de werkgroep kunnen worden aangeboden, en hoort graag de reacties van de centrales op dit voorstel.

De heer Kropf heeft er geen moeite mee als de eerstgenoemde aanbeveling naar Defensie zou gaan en de tweede naar de WG AP omdat sociale partners over het SSU gaan. Afhankelijk van de aanbeveling op het eerste punt kunnen partijen besluiten het alsnog te agenderen óf te beleggen in de organisatie, bij de mensen die er wel over gaan. Spreker wil niet het risico lopen dat op deze tafel iets wordt geaccordeerd dat aan een andere tafel toebehoort. Hij is wel al enorm geholpen met de formulering 'aanbevelingen', dat is wat hem betreft veel beter dan 'een set kaders'. De voorzitter denkt dat allen het erover eens zijn dat een technisch werkverband op zichzelf niet iets kan actualiseren en beslissen, maar misschien haalt voornoemde formulering inderdaad de angel uit de discussie waardoor het TW Sourcing van start kan gaan.

De heer Schilperoort is het met het voorstel van de voorzitter eens als de aanbevelingen door het technisch werkverband gewoon aan de werkgroep worden gedaan waar het thuishoort (volgens spreker WG AP). Het is vervolgens aan de werkgroep om te besluiten wat er met de aanbevelingen gedaan wordt. Spreker vindt het een brug te ver dat de aanbevelingen ten aanzien van het eerste gedeelte aan Defensie zouden worden gedaan, zoals hij de heer Kropf hoort aandragen. Dat is zijns inziens te vroeg, want er wordt aan deze tafel, of aan de WG AP-tafel besproken en beoordeeld of er elementen bij zijn die naar HDE en medezeggenschap verwezen worden. Als er aanbevelingen zijn die te maken hebben met het beleid rond sourcing waar sociale partners over gaan, wil spreker de ruimte houden om daarover in WG AP-verband met elkaar besluiten te nemen. Op zich kan hij dan ook met de formulering 'aanbeveling' uit de voeten omdat partijen uiteindelijk in het formele overleg kunnen bespreken wat zij ermee willen doen. De voorzitter vat samen dat de heer Schilperoort zich kan vinden in de toevoeging 'aanbevelingen' maar dat hij het een zuivere weg vindt als het TW de aanbevelingen doet aan de werkgroep en dat het vervolgens aan de werkgroep zelf is om te bepalen wat ermee gedaan wordt en waar het belegd wordt. Desgevraagd door de voorzitter beaamt de heer Schilperoort dat dit een juiste samenvatting is.

De heer Van Hulsen waardeert de poging die ondernomen wordt om er vandaag uit te komen. Hoewel het voorstel voor hem niet de meest gewenste oplossingsrichting is kan hij er als stap om vandaag tot besluitvorming te komen mee uit de voeten. Wel zit hij met het punt dat de heer Schilperoort ook gemaakt heeft: een technisch werkverband *rapporteert* -in dit geval aan een werkgroep- en vervolgens hebben partijen een discussie. Spreker vindt het volstrekt verkeerd wanneer al aan de voorkant wordt gedefinieerd wat er met een uitkomst moet gebeuren. Hij vindt dat de discussie in de werkgroep gevoerd moet worden en deze discussie zou kunnen leiden tot een aanbeveling aan Defensie óf tot overeenstemming aan beide zijden over het overnemen van de aanbevelingen óf tot de conclusie dat hetgeen het TW aanbeveelt geen draagvlak in de werkgroep kent. Hier wil hij op dit moment niet op vooruitlopen. Wat hem betreft levert het technisch werkverband iets op, dit komt in een werkgroep waar het wordt bediscussieerd en dan zien partijen wel wat de uiteindelijke uitkomst is, desnoods in een setting zoals vandaag. De voorzitter vat samen dat de heer Van Hulsen zich -zij het met andere bewoordingen- achter de heer Schilperoort schaaft. Met de formulering 'aanbevelingen' kan de heer Van Hulsen ook leven, zo vat de voorzitter samen, want dat is wat het technisch werkverband zou moeten doen. Het technisch werkverband legt een advies bij de werkgroep voor en vanaf daar bepaalt de werkgroep hoe er wordt voortgegaan. Desgevraagd door de voorzitter beaamt de heer Van Hulsen dat deze samenvatting correct is.

De heer Van Leeuwen zou kunnen zeggen het jammer te vinden dat de discussie die al op meerdere niveaus heeft gespeeld vandaag toch weer wordt voortgezet, maar dat zou een negatieve benadering zijn. Spreker vindt het positief dat partijen er toch weer samen uit proberen te komen. Hij is het eens met de heer Van Hulsen want het is ook niet helemaal de oplossing die hij had willen zien, maar ook hij kan er omwille van het elkaar tegemoet treden mee leven. Verder heeft spreker dezelfde kanttekening als de heer Schilperoort: partijen bepalen in de werkgroep wat er met het advies gebeurt. Hij sluit daarbij zeker niet uit dat de werkgroep besluit om een aanbeveling naar de werkgever te sturen, zoals de heer Kropf naar voren bracht, maar wil dat evenmin op voorhand al doen. De voorzitter vat samen dat ook de heer Van Leeuwen zich in andere bewoordingen aansluit bij hetgeen de heer Schilperoort en de heer Van Hulsen hebben gezegd, waarbij de heer Van Leeuwen begrip heeft voor het punt dat door de heer Kropf werd opgebracht. De formulering van de opdracht voldoet volgens de heer Van Leeuwen om het TW Sourcing aan de slag te laten gaan. Dit is wat de heer Van Leeuwen betreft een correcte samenvatting.

De heer Kropf reageert dat een negatieve benadering ook niet zijn intentie is. Normaal gesproken is het streven om de start van een technisch werkverband dat een zeer concrete en heldere opdracht heeft, af te doen middels een piepprocedure. Nu spreker iedereen heeft horen uitspreken dat de discussie over of partijen er wel of niet over gaan alsdan gevoerd wordt, biedt hem dit voldoende comfort om zeker te weten dat dezelfde beelden bestaan en er niet een aanbeveling wordt gedaan die per definitie zou moeten worden overgenomen. Hij kan zich voorts indenken dat het SSU in de praktijk eerder geaccordeerd zou kunnen worden en het andere deel nog vaker besproken wordt. Aan de hand van de aanbevelingen die op de tafel komen zou dat nader beschouwd kunnen worden, zo vat hij het op, dus dit is wat hem betreft afdoende, temeer omdat de collega's aangeven dat er dan een besluit genomen kan worden en een beschikking kan worden gemaakt. Uiteindelijk is de bedoeling immers om zo snel mogelijk met het TW Sourcing van start te gaan. De voorzitter vat samen dat de heer Kropf kan leven met de voorgestelde aanpassingen en dat hij begrijpt dat de anderen graag willen dat de aanbevelingen van het technisch werkverband bij de werkgroep worden neergelegd. Daarnaast heeft de heer Kropf aangegeven dat het SSU wellicht eerder geactualiseerd kan worden, in aanvulling waarop de voorzitter zelf toevoegt van mening te zijn dat deelnemers in een technisch werkverband dat prima onderling kunnen beschouwen en de aanbevelingen naar aanleiding van de tweeledige opdrachtformulering van het TW naar de werkgroep kunnen. De heer Kropf reageert dat hij de dingen niet zo gezegd en zeker niet zo bedoeld heeft als de voorzitter net samenvatte. Het is wat hem betreft weliswaar mogelijk dat de aanbevelingen tegelijkertijd worden aangeboden maar spreker wil de mogelijkheid hebben om deze separaat te accorderen, zodat partijen het bijvoorbeeld over het SSU eerder eens zouden kunnen zijn. Hij zou het jammer vinden als er in de toekomst wordt vastgehouden aan de koppeling die nu gelegd is en geeft in plaats daarvan de voorkeur aan handelen naar bevind van zaken. De voorzitter meent dat als partijen de startlijn niet over gaan, er geen enkele bevinding over welke gang van zaken dan ook kan zijn dus er is wat hem betreft veel aan gelegen om die startlijn over te gaan. Spreker vraagt de centrales daarom of zij het eens zijn, al dan niet bij meerderheid, dat het TW Sourcing met de besproken herformulering van de opdracht aan de slag kan.

pm De heer Schilperoord is akkoord, maar verzoekt wel nog om een schriftelijke bevestiging van de opdrachtformulering zoals deze door de voorzitter is voorgelezen. Spreker wil namelijk voorkomen dat er nog enige onduidelijkheid over ontstaat en er in verslagen moet worden teruggezocht naar wat de voorzitter exact gezegd en bedoeld heeft. De heer Van Hulsen is zonder verdere opmerkingen akkoord. De heer Van Leeuwen is eveneens akkoord en voegt daaraan toe het eens te zijn met de heer Kropf dat de aanbevelingen weliswaar tegelijk worden aangeboden maar los van elkaar geaccordeerd zouden kunnen worden. De heer Kropf is tot slot ook akkoord, waarop de voorzitter de centrales dankt en vaststelt dat het TW Sourcing van start kan gaan.

* PAUZE *

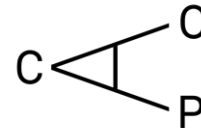
Agendapunt 5. Afschaffen c.q. niet invoeren opleidingstabel (AP/22.0679, AP/22.0705, AP/22.0767 pg 6-8), Inpassen huidige initiële leerlingen in opleidingstabel (AP/22.0698 + 1 bijlage, AP/22.0767 pg 17-18, SOD/22.0771) Aanstellingstoelage (AP/22.0703, AP/22.0767 pg 8-15, SOD/22.0770)

De voorzitter wil dit agendapunt graag in twee delen behandelen: ten eerste 'Afschaffen c.q. niet invoeren opleidingstabel' en daarna 'Inpassen huidige initiële leerlingen in opleidingstabel' plus 'Aanstellingstoelage'.

Afschaffen c.q. niet invoeren opleidingstabel

In het AV-akkoord is aldus de voorzitter afgesproken dat militairen in een initiële opleiding bezoldigd zullen worden volgens een opleidingstabel. Er is de afgelopen maanden gezamenlijk hard gewerkt aan het tot stand komen van een opleidingstabel en ook aan uitzonderingen die daarbij een plaats zouden moeten krijgen. De voorzitter vraagt de heer Kropf om een toelichting op de door de CCOOP ingezonden brief waarmee wordt opgeroepen tot het afschaffen c.q. niet invoeren van de opleidingstabel.

De heer Kropf was verbaasd dat de verschillende onderwerpen in één agendapunt waren ondergebracht dus heeft hij beeld bij het opknippen dat de voorzitter zojuist deed. De manier waarop de voorzitter het bracht doet volgens spreker echter suggereren dat over het eerste punt reeds besloten is, want anders had de voorzitter iets gezegd als: "zo nodig behandelen we erna deel twee". De voorzitter reageert deze suggestie niet te hebben willen wekken en zegt dezelfde bedoeling als de heer Kropf te hebben. De heer Kropf licht de brief van de CCOOP toe, waarbij hij

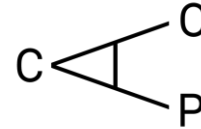
aanvangt door te zeggen dat deze in de voorbereidende werkgroep nagenoeg niet besproken is. Bij de opening van de WG AP-vergadering op 03-11-2022 werd na een korte discussie besloten het agendapunt naar achteren te verschuiven, van agendapunt 4 naar 9. Toen de brief uiteindelijk besproken werd is er aldus spreker uitsluitend bagatelliserend over gesproken. Eén van de partijen heeft zelfs gezegd dat er complete onzin in de brief staat en de voorzitter zelf wilde niet inhoudelijk op de brief ingaan, zo is ook in het verslag terug te lezen.

De heer Kropf schetst dat de CCOOP, net als de andere partijen aan tafel, getekend heeft voor een totaalpakket. Daar zijn altijd elementen tussen waar men meer of minder enthousiast over is en hij neemt aan dat ook dit niet alleen voor zijn centrale geldt. Vervolgens heeft de CCOOP er geen probleem mee gehad om het totaalpakket te omarmen, uit te werken en in het land uit te leggen. Als daar echter steeds elementen uit worden gehaald die onder de noemer 'weeffout' of 'ongewenste neveneffecten' moeten worden aangepast dan geeft dat volgens spreker reden tot nadenken. Gezien het grote aantal zaken dat met betrekking tot de opleidingstabel moet worden aangepast, vindt de CCOOP het niet meer dan normaal om de vraag te stellen of het niet beter zou zijn om deze niet in te voeren. Er moeten immers oplossingen gevonden worden voor mensen die in opleiding zitten of nog moeten beginnen, maar ook voor mensen die nog moeten worden aangesteld en later ook voor degenen die in een initiële opleiding terechtkomen terwijl ze eerder al een initiële opleiding gevolgd hebben (zoals bij een reservisten-aanstelling of een gap year). De CCOOP heeft overigens absoluut geen beeld bij de genoemde kosten van € 100 mln. Uitgaande van globaal 5.000 mensen in een initiële opleiding zou het niet invoeren volgens die berekening € 20.000 per persoon moeten kosten en dat vindt de CCOOP wat vreemd. Liever kijkt de CCOOP naar effecten: of de effecten beoogd zijn en wat de effecten zijn bij wel of niet doorvoeren of aanpassen.

De heer Kropf licht de volgende punten uit de brief van de CCOOP uit:

- Punt 6: Er is niet geconcretiseerd dat vooropleiding, ervaring en functioneren kunnen leiden tot aanvullende beloningsmaatregelen. In de bijlage staat dat een aanstellingstoelage kan worden toegekend aan individuele militairen die bij hun aanstelling werkervaring hebben of een aanvullende opleiding hebben afgerond. Er is aldus de heer Kropf echter een verschil als er iets wordt gedaan tijdens een opleidingstabel die later is weggevoerd; spreker komt hierop terug bij deel 2 van het eerder opgeknipte agendapunt, als dat van toepassing is.
- Punt 9.7: De gezamenlijke keuze is gemaakt om mensen gedurende de opleiding in te schalen op leeftijd en rang en na de opleiding op trede '0' van de betreffende rang in te laten stromen. Kijkend naar wat er speelt verwacht de CCOOP dat er binnenkort ook een vervolg komt op de stappen die in de opleidingstabel zijn gezet, want tijdens de opleiding krijgt men klaarblijkelijk een toelage (te bespreken in deel 2 van dit agendapunt) die ook nog eens afneemt naarmate de opleiding vordert. De heer Kropf denkt dat er discussie ontstaat over de manier waarop omgegaan moet worden met de situatie wanneer deze mensen na de opleiding starten op eenzelfde niveau terwijl zij jarenlange ervaring en een hogere opleiding hebben, de reden waarom zij tijdens de opleiding meer hebben gekregen. En zo stapelen zaken zich aldus spreker op.
- Punt 12: Degenen die op 01-07-2022 in een initiële opleiding zaten kregen geen TOS-tabel (Toelage Overgang Salaristabel). Als de opleidingstabel wel wordt doorgevoerd, zal de CCOOP op dat punt een separate brief sturen, zo kondigt de heer Kropf aan. Het gaat er dan met name om of degenen die niet in de opleidingstabel zijn opgenomen maar wel in een opleiding zitten een vergoeding zouden moeten krijgen.

De heer Schilperoort reageert als eerste op de inbreng van de heer Kropf, omdat hij degene is die gezegd heeft dat er onzin in de brief van de CCOOP staat. Dat is echter de mening van de heer Schilperoort en betekent dus niet dat het daadwerkelijk zo is. Spreker nuanceert dit vanuit een bepaalde context gezegd te hebben, die te maken heeft met het vergelijk tussen het oplossen van een paar foutjes die in het systeem zaten (waaronder de transitietabel adjudanten) en het volledig tenietdoen van een fundamenteel onderdeel van het AV-akkoord, dat uitgebreid in gezamenlijkheid en ook nog eens in vertrouwelijkheid is besproken is en nu open op tafel wordt gelegd. Spreker zal dan ook niet uitleggen hoe hij destijds in de discussie heeft gestaan en houdt het erbij dat partijen uiteindelijk tot een uitkomst gekomen zijn waar de opleidingstabel onderdeel van uitmaakte en waarbij vanaf het begin af aan duidelijk is geweest dat er een model voor de mainstream gemaakt werd. De opleidingstabel past voor iedereen die per 01-01-2023 binnenkomt; voor iedereen die er nog in moet zijn er knelpunten waarvoor een oplossing gezocht wordt of moet worden. Daar zijn partijen heel hard mee bezig en de constatering van de heer Schilperoort is dat de CCOOP daar niet constructief aan meewerkt maar redelijk snel gezegd heeft de gehele opleidingstabel niet te willen

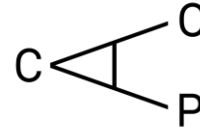

invoeren. Spreker heeft vandaag namens de CCOOP wederom geen andere argumenten gehoord dan die tijdens de WG AP en in hun brief zijn geuit. Er is kennelijk een fundamenteel verschil van inzicht over de mainstream en het oplossen van bijzonderheden die voor verschillende groepen naar boven komen. Pas als het model helemaal uitgewerkt is en dán de conclusie wordt getrokken dat het allemaal niet te faciliteren is, zal spreker gaan nadenken over de vraag of met de opleidingstabel wel echt iets goeds is neergezet. Daar zit dan voor hem altijd nog een onderscheid in tussen een geheel waardeloze opleidingstabel en een opleidingstabel die alleen voor een specifieke groep die nu al in opleiding zit niet past. De brief van de CCOOP was voor de heer Schilperoort dus echt een brug te ver. Wat de ACOP betreft wordt er vastgehouden aan het model zoals dat is afgesproken en gaan partijen verder met het uitwerken van de maatregelen voor de groepen die niet in de opleidingstabel passen.

De heer Van Hulsen werd enthousiast toen de heer Kropf zei dat een AV-akkoord een samenhangend pakket van allerlei afspraken is, want daar is hij het helemaal mee eens. Spreker is het ook eens met de opmerking van de heer Kropf dat er onderdelen in zitten die mogelijk bij de ene of de andere partij minder makkelijk weggeslikt kunnen worden. Echter, wanneer de handtekening wordt gezet is er een afweging over het totaalpakket gemaakt en dat betekent met inbegrip van dergelijke onderdelen. Verder denkt spreker dat soms te zwaar gehecht wordt aan het gebruik van bepaalde woorden. Tijdens de gesprekken die gevoerd zijn is er inderdaad weleens gesproken over 'weeffouten' of 'ongewenste neveneffecten'. Die termen waren op dat moment nog adequaat omdat er werd gezocht naar een manier om snel iets aan te duiden. Dat wil wat spreker betreft echter niet zeggen dat als een weeffout of een neveneffect wordt gezien, het geheel meteen onderuit gehaald zou moeten worden. Ten derde kan hij zich geen AV-akkoord herinneren waarbij partijen, nadat de handtekening was gezet en men bezig was met de uitwerking, niet ergens tot de conclusie kwamen dat iets wat was afgesproken nog 'finetuning' behoefde. Het AV-akkoord is het sluitstuk van een proces dat lastig is, maar wat daarna komt is wellicht nog lastiger. Zeker wanneer vastgesteld wordt dat iets wat was afgesproken niet onmiddellijk op die manier geïmplementeerd kan worden of anders bedoeld was. Ten vierde wil spreker kwijt dat sommige zaken die nu als weeffouten of ongewenste neveneffecten worden betiteld reeds door partijen voorzien waren en er ook *tijdens* het proces over gesproken is. Zo is er tijdens het proces wel degelijk gesproken over degenen die niet goed in de opleidingstabelbedragen onder te brengen zijn en is tevens gezamenlijk besproken dat daarvoor een oplossing gevonden moet worden. Dat vindt hij iets anders dan een weeffout. Hij is overigens blij dat de BCO ook in dit akkoord een rol heeft gekregen, want via die route komen een heleboel van deze 'kleinere' problemen bovendrijven. Soms betreft het een probleem dat een drietal mensen aangaat en soms gaat het om 200 mensen, maar nog altijd gaat het in deze gevallen om kleine groepen en niet om de mainstream. Wat spreker betreft is het nog steeds niet het geval dat voor deze kleinere problemen geen oplossing gevonden zal kunnen worden. Pas als de conclusie getrokken wordt dat deze kleinere problemen dusdanig groot worden dat ze de mainstream gaan overvleugelen, wil hij nog eens kijken of de afspraak die gemaakt is met betrekking tot het splitsen van de salaris- en de opleidingstabel heroverwogen zou moeten worden. Dat is volgens hem nu niet aan de orde en hij pleit ervoor om gezamenlijk keihard te blijven werken aan het oplossen van de kleinere problemen die kenbaar gemaakt zijn. De heer Van Hulsen is van mening dat hoe langer het duurt om deze kleinere problemen op te lossen, hoe meer afbreuk dit zal doen aan het positief sentiment en draagvlak ten aanzien van het gesloten akkoord.

De heer Van Leeuwen hoort dat er bij de CCOOP een hoop bezwaren zijn, die in zijn ogen soms terecht zijn maar vaak ook niet. Wat hij mist is de visie die de CCOOP dan wél achter het totale model en het element 'opleidingstabel' heeft. Er is tijdens de AV-onderhandelingen en ook daarna een zeer uitgebreide discussie gevoerd. Informeel, formeel en ook in de WG AP is er uit en te na over gesproken. Spreker heeft er moeite mee dat een selectief deel van die discussie nu hier op tafel wordt gelegd want een heel groot deel van deze discussie was vertrouwelijk. Als hij het positief benadert stelt hij vast dat de CCOOP met het uiten van de bezwaren de andere partijen gedwongen heeft om nog eens goed de eerdere positie ten aanzien van de opleidingstabel te overdenken. De conclusie die naar aanleiding daarvan getrokken kan worden is dat bepaalde elementen zeker nog niet af zijn en voor bepaalde bijzondere posities niet volledig voldoet. Daar zal discussie over gevoerd moeten worden, maar die conclusie werd gedurende de AV-onderhandelingen ook al getrokken. Sterker nog, er is toen vastgesteld dat bepaalde elementen nog ingevuld moeten worden. Ook na het akkoord heeft spreker nog elementen aangedragen en anderen hebben dat ook gedaan; sommige daarvan zijn inmiddels opgelost en andere nog niet. Echter, dat de opleidingstabel voor een aantal bijzondere posities niet klopt betekent voor hem niet dat de gehele opleidingstabel niet klopt. De CMHF staat nog steeds achter de invoering van de opleidingstabel en bespreekt graag de mogelijke oplossingen voor de elementen waarvoor deze nog niet volledig voldoet. Het afschaffen van de opleidingstabel is wat de CMHF betreft

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

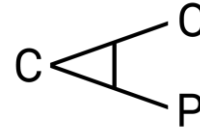
uitdrukkelijk geen optie. Het kan aldus de heer Van Leeuwen niet waar zijn dat dat fundamentele onderdeel van het akkoord eruit wordt gehaald, dat is wat hem betreft zeker niet de gewenste weg.

De voorzitter vat de inbreng van de sprekers in zijn eigen bewoordingen als volgt samen:

- De heer Kropf heeft de brief van de CCOOP aan de hand van een aantal voorbeelden toegelicht. De voorzitter heeft zelf de bevinding (maar wil zeker niet te kort door de bocht gaan) dat een aantal van de gegeven voorbeelden reeds gaan over het eerder door spreker voorgestelde deel 2: het 'hoe', waardoor het antwoord op de vraag in deel 1: 'of' de opleidingstabel moet worden afgeschaft beïnvloed wordt.
- De heer Schilperoort heeft eerder weliswaar het woord 'onzin' gebruikt, maar gaf aan te hebben willen duiden dat de vergelijking die werd gemaakt wat hem betreft mank ging. Daarnaast is door de heer Schilperoort aangegeven dat de kwalificering of beoordeling van maatregelen waarmee grote systeemwisselingen gepaard gaan, niet zo makkelijk kan worden gemaakt dat het betekent dat de gemaakte afspraak van tafel moet. De gemaakte afspraak met betrekking tot de opleidingstabel staat wat de heer Schilperoort betreft niet ter discussie.
- De heer Van Hulsen is ingegaan op wat de heer Kropf zei, dat er een totaalpakket is geaccordeerd. Sommige woorden, zoals 'weeffouten', zijn volgens de heer Van Hulsen uitgegroot maar finetuning is volgens hem bij grote systeemwisselingen altijd nodig. Tijdens het onderhandelingsproces is al voorzien dat er maatregelen getroffen zullen moeten worden als een grote systeemwisseling in gang wordt gezet. Daar is aan de overlegtafel constructief over gesproken. Als dat niet zou leiden tot goede oplossingen is er aldus de heer Van Hulsen altijd nog een BCO, maar hij hoopt dat er in gezamenlijkheid hard gewerkt blijft worden aan maatregelen die telkens wanneer een grote systeemwisseling plaatsvindt moeten worden getroffen en er zich zaken in de dode hoek hebben bevonden, ondanks dat door alle partijen goed is nagedacht over de manier waarop de systeemwisseling vormgegeven moet worden.
- De heer Van Leeuwen heeft gezegd de CCOOP dankbaar te zijn voor de kritische blik, maar tegelijkertijd zou het onttrekken van de opleidingstabel niet getuigen van het behouden van focus op de visie die achter het totale model zat. Het model volledig afschaffen gaat de heer Van Leeuwen te ver.

De voorzitter wil als werkgever nog een aantal zaken in aanvulling opmerken. Spreker komt tot de conclusie dat een gezamenlijke afspraak is gemaakt voor een nieuw loongebouw. Daarbij is tevens gezamenlijk gesproken over een opleidingstabel omdat gemeend werd dat er een verschil is tussen opgeleid worden en daadwerkelijk op functie zijn. Als militair herkent hij dat. Het ene brengt meer verantwoordelijkheid met zich mee dan het ander. Aan het opwerken zijn om te worden ingezet is echt iets anders dan in opleiding zijn en nog niet volledig aan de lat te staan. Daarnaast is er het groeiperspectief: de voorzitter meent dat het goed is om in de opleiding niet meteen hetzelfde startsalarij te krijgen als wanneer men op functie zit. Dat er sprake is van een groeipad werkt volgens de voorzitter stimulerend en motiverend. Dat heeft hij zelf ook zo ervaren. Dat er een gebrek aan respect en waardering uit zou gaan van het betalen van een lager salaris aan militairen in opleiding (en daarmee samenhangend een lagere pensioenopbouw) onderschrijft de voorzitter niet. In de tijd dat hij zelf met 400 gulden zakgeld in de opleiding begon heeft hij dat in ieder geval niet zo ervaren. Hij had daarentegen het gevoel dat hij een gedegen opleiding kreeg en alles wat daar verder bij hoorde, waarmee hij de rest van zijn leven goed en mooi werk kon verrichten en dingen zou leren die ook voor de rest van zijn leven van waarde zouden zijn. Hij vindt het daarom ver gaan te stellen dat als leerlingen niet hetzelfde salaris krijgen als militairen die al volledig bij een operationele eenheid zijn ingedeeld, daar een gebrek aan respect en waardering uit zou spreken. Dat er op sommige punten nog maatregelen genomen moeten worden om een tabel ook voor uitzonderingsgevallen werkend te krijgen is volgens de voorzitter iets wat bij grote systeemwisselingen altijd aan bod komt. Het is voor hem geen reden om dat element van de gemaakte afspraak meteen te laten vervallen. Daarnaast is bij de totstandkoming van het akkoord kennelijk reeds gesproken over het feit dat er bij het bouwen van een groot systeem altijd uitzonderingsgevallen naar boven komen en partijen daarvoor nadere maatregelen voor zullen moeten treffen.

De heer Kropf zegt een aantal dingen gehoord te hebben, maar ook een aantal dingen gemist te hebben. Hij heeft gehoord dat er wordt gesproken over 'mainstream' en 'allerlei groepen'. Kijkend naar de aanpassingen die op dit moment voorliggen, bekruipt hem toch echt het gevoel dat er straks meer aanpassingen zijn dan de mainstream. Spreker stelt dat de opleidingstabel niet de afspraak was, maar dat deze de *uitkomst* van de afspraak was dat degenen in opleiding een salaris krijgen dat past bij rang en leeftijd. De afspraak was volgens spreker dat deze

mensen in de opleiding groeien naar een salaris op trede 'O' van de rang die ze na de opleiding hebben, zodat iedereen op dat moment eenzelfde salaris heeft.

De heer Kropf heeft zijn collega gehoord over de BCO AV, maar de BCO AV is ingesteld voor degenen die vinden dat ze *individueel*/benadeeld zijn door gemaakte keuzes in het AV-akkoord. Het is dan ook echt een andere discussie als er geconstateerd wordt dat er vele honderden zijn in een groep, want daar is de BCO AV helemaal niet voor. Dat zou dus ook geresulteerd moeten hebben in een afwijzing, nog los van het feit dat het volgens hem stof tot nadenken geeft. De basis was in ieder geval dat de afspraak heeft geleid tot een tabel en wat er nu gebeurt is dat een heleboel zaken worden aangepast omdat de tabel toch ongewenste effecten zou hebben.

Een andere opmerking die de heer Kropf heeft gehoord ging over het budget. Er wordt gejuicht dat er opeens budget is om allerlei aanpassingen te doen maar als het budget er geweest was op het moment dat de stukken geschreven werden, waren er wellicht andere keuzes gemaakt. Hier zit wat hem betreft dan ook enige spanning op. Als er op dat moment aan gedacht was dat er nog iets zou moeten gebeuren, dan had er budget gereserveerd moeten worden. Volgens spreker is er aanvullend budget waar hij wel blij mee is, want als er uiteindelijk nog zaken gerepareerd moeten worden waar geen budget voor is, is dat een nog veel lastigere situatie dan nu het geval is. Spreker herhaalt dat de tabel de *uitkomst* is van de bedoeling die partijen hadden: leeftijd en rang zijn bepalend tijdens de opleiding en in die periode groeit betrokkene naar het startsalaris, oftewel trede 'O' van de rang na opleiding.

Naar aanleiding van hetgeen de voorzitter schetste over zijn persoonlijke ervaring, wil de heer Kropf nuanceren dat dat echt andere tijden waren en de klassen destijds makkelijk gevuld raakten. De voorzitter heeft de woorden van spreker met betrekking tot respect en waardering onvoldoende breed samengevat, want hij heeft het in de duiding ook gehad over militairen die voor een gap year of als reservist worden aangesteld en bijvoorbeeld na twee weken initiële opleiding op functie komen. Deze mensen krijgen na twee weken opleidingsvergoeding dus een volledig salaris behorend bij de functie. De CCOOP is oprecht bang dat er snel meer uitzonderingen dan 'mainstream' zullen zijn.

De heer Van Leeuwen reageert dat de gemaakte afspraak wel degelijk was dat er een opleidingstabel komt. Daarnaast hoort hij de heer Kropf aanhoudend van het bijzondere naar het algemene gaan en spreker deelt de conclusie van de heer Kropf in deze totaal niet. Het gap year is overigens een discussie die nog helemaal komen gaat, net zoals de reservisten-aanstelling en alle andere categorieën waar nog over gesproken gaat worden en die tijdens de AV-onderhandelingen zeker nog niet aan de orde zijn geweest. Ondanks het gegeven dat er bijzondere gevallen zijn trekt spreker nog steeds niet de conclusie dat de opleidingstabel niet klopt. De conclusie die hij trekt is dat de opleidingstabel nog altijd binnen de intenties valt die hij achter de gehele omvorming van het salarismodel had, waarbij hij tevens concludeert dat de zakgeldregeling echt iets anders is want nu wordt minimaal het minimum(jeugd)loon geboden. Daarnaast krijgen betrokkenen een goede opleiding, waarna ze perspectief hebben op een salaris dat vele malen beter is dan in de oude tabel. De heer Van Leeuwen is ervan overtuigd dat voornoemde wel degelijk wervend zal werken. Ook hij is voorts van mening –en dit zegt hij ook als militair zijnde- dat er een wezenlijk verschil is tussen opgeleid zijn en opgeleid worden en in die zin is hij het dan ook niet eens met het argument van de heer Kropf ten aanzien van het gebrek aan respect en waardering.

De heer Van Hulsen heeft ten opzichte van zijn reactie in eerste termijn inhoudelijk eigenlijk niet zo veel toe te voegen. Klaarblijkelijk is er bij de heer Kropf echter wel enige onduidelijkheid over iets wat spreker in de eerste termijn gezegd heeft, dus daar wil hij nog even op reageren. Spreker heeft niet bepleit dat de BCO AV zich bezig moet houden met groepen, want daar is de BCO ook niet voor. Wat hij wel gezegd heeft is dat hij blij is met de afspraak over de BCO AV omdat deze een bron van informatie blijkt, om groepen die er zijn in beeld te krijgen. Daarnaast is hij blij dat medewerkers eindelijk het gevoel hebben terecht te kunnen bij een onafhankelijke commissie. Overigens behoort het aantal van 200 waaraan gerefereerd werd bij een ander issue dat niets te maken heeft met de opleidingstabel.

De heer Schilperoort zal ook nog maar weinig toevoegen aan zijn eerdere inbreng. Hij begint het namelijk steeds lastiger te vinden dat de gehele discussie die tijdens de AV-onderhandelingen over de opleidingstabel is gevoerd nu opnieuw gedaan wordt. Met uitzondering van het gap year –daar was destijds nog geen sprake van- zijn alle andere dingen al aan de orde geweest en is er gezamenlijk een bewust onderscheid gemaakt tussen de mainstream, oftewel wat voor het merendeel (naar schatting 80-90%) van de medewerkers geldt, en de 10-20% die boven water komen waarvoor aanvullende maatregelen getroffen worden. Spreker heeft het gevoel dat de *transitie* als erg lastig wordt ervaren en dat herkent hij op een aantal punten wel. Het is volgens hem echter niet zo dat daar tijdens de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

onderhandelingen niet bij stilgestaan is. Hij blijft erbij dat er vandaag niets anders naar voren is gebracht dan al eerder besproken is want zaken als een gap year bestaan wat hem betreft nog niet. De heer Schilperoort heeft vooralsnog althans geen voorstel van de werkgever over een gap year op de overlegtafel zien landen en heeft er slechts in communicatie over vernomen. Als het gap year er komt, zullen partijen op dat moment moeten gaan kijken naar wat de consequenties zijn. Wat de ACOP betreft blijft het dus zo dat er een akkoord ligt dat momenteel verder uitgewerkt wordt, inclusief mainstream en bijzonderheden.

De voorzitter vraagt begrip voor het feit dat de standpunten van eenieder opgevraagd dienen te worden nu de discussie op de SOD-tafel is beland, waardoor ervaren wordt dat dezelfde discussie geheel opnieuw gevoerd wordt. Alles gehoord hebbend concludeert de voorzitter dat er een gezamenlijke afspraak is gemaakt om te komen tot een nieuw loongebouw en er vervolgens is gesproken over een opleidingstabel waarover ook afspraken gemaakt zijn. De CCOOP heeft daar inmiddels bedenkingen bij maar het is niet zo dat zij helemaal niet achter de opleidingstabel hebben gestaan. Aan de basis van de opleidingstabel ligt het verschil tussen opgeleid worden en daadwerkelijk op functie zijn, de andere verantwoordelijkheden die daarbij horen en het groeiperspectief. De werkgever vindt het belangrijk dat er een groeipad is en men in de opleiding dus niet direct hetzelfde startsalaris krijgt als op functie.

Volgens de voorzitter is het bij een grote omvangrijke operatie nodig dat er maatregelen worden genomen. Bij afspraken over dergelijke omvangrijke technische onderwerpen komen er bij de uitvoering altijd uitzonderingen aan het licht. Gezien de omvang van het geheel vindt spreker de uitzonderingen nog wel overzichtelijk en wordt de kwaliteit van het hoofdontwerp wat hem betreft daarmee onderschreven. Bovendien is bij het maken van dit hoofdontwerp op voorhand zelfs afgesproken dat aanvullende maatregelen waar nodig getroffen moeten worden. De voorzitter wil dan ook voorstellen om de gemaakte afspraken aan te houden- onder het motto 'afspraak is afspraak' dat de centrales zelf ook vaak aanhalen- en met elkaar vast te stellen dat bij het nieuwe loongebouw ook een opleidingstabel hoort. Als de centrales zich daarin, al dan niet bij meerderheid, kunnen vinden zou hij vervolgens graag doorgaan met het volgende deel over het inpassen van initiële leerlingen en de aanstellingstoelage.

De heer Van Leeuwen zegt logischerwijs akkoord te gaan en zou het zelfs op zijn minst vreemd gevonden hebben als er een andere conclusie zou zijn geweest.

De heer Schilperoort denkt duidelijk genoeg geweest te zijn en zegt uiteraard akkoord te gaan. Spreker gaat nog een stap verder en geeft aan dat als er een andere conclusie zou zijn geweest, er geen overeenstemming met zijn centrale bereikt had kunnen worden.

De heer Van Hulsen begrijpt dat de voorzitter de formulering gebruikte zoals hij zojuist deed, maar wat spreker betreft ligt het nog iets anders: er ligt een reeds gemaakte afspraak en er ligt een voorstel van een collega-centrale om daarvan af te stappen. Zoals moge blijken uit zijn reactie in eerste en tweede termijn steunt de heer Van Hulsen dat voorstel niet. Wat hem betreft verandert er niets aan hetgeen is afgesproken en hij herhaalt zijn pleidooi om constructief te werken aan een invulling daarvan.

Ook voor de heer Kropf verandert er niets: de CCOOP staat nog steeds achter de verstuurde brief. De CCOOP staat achter de opleidingstabel, maar ziet een te groot aantal afwijkingen. Het Besluit Georganiseerd Overleg Defensie volgend zal de CCOOP de uitkomst echter accepteren en daarnaar handelen, oftewel voortvarend verdergaan met de uitwerking van de gemaakte afspraak.

De voorzitter geeft voor het tweede deel van het agendapunt het woord aan mevrouw Van Den Boom.

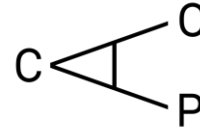
Inpassen huidige initiële leerlingen in opleidingstabel

Mevrouw Van den Boom brengt in herinnering dat het punt in de WG AP-vergadering van 03-11-2022 is besproken. In het stuk dat nagezonden is zijn de opmerkingen verwerkt die tijdens deze WG AP-bespreking zijn gemaakt.

Samenvattend komt de inhoud van het voorstel op het volgende neer:

- De leerlingen die nu ingeschaald moeten worden in de opleidingstabel worden allemaal ingeschaald op de plek waar ze zouden horen op basis van rang en leeftijd. Voor het aantal van 1.100 leerlingen die niet op hun vaste plek zouden passen wil de werkgever een aanvullende toelage toekennen;
- Deze aanvullende toelage heeft de vorm van een vast bedrag zodat de leerlingen nog steeds een stap maken als er stappen worden gemaakt in de opleidingstabel;

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

- De leerlingen die een salaris ontvangen dat uiteindelijk hoger uitkomt dan in de opleidingstabel staat, zullen bij het verlaten van de opleidingstabel op een hogere trede worden ingeschaald;
- Eventuele loonontwikkelingen zijn meegenomen in de toelage en de toelage zal pensioengevend zijn.

De heer Kropf vraagt verduidelijking over een aantal punten in het toegezonden stuk (SOD/22.0771). De heer Van Hulsen benadrukt dat de inhoudelijke discussie in de werkgroep plaats heeft gevonden en daar ook thuishoort. Als men er daar niet uitkomt is het SOD het escalatieniveau, wat niet de plek is om dergelijke inhoudelijke discussies (opnieuw) te voeren. Spreker heeft er echter ook weinig zin in om de vragen nu weer terug naar de werkgroep te verwijzen, mede gezien het risico dat ze om principiële redenen alsnog weer op de SOD-tafel terechtkomen. De heer Schilperoort begrijpt op zich dat de heer Kropf vragen heeft want ook voor hemzelf lijkt het stuk niet volledig de vertaling van de discussie in de WG AP weer te geven, maar dat betekent niet dat ze in de werkgroep niet aan de orde zijn geweest. Hij stelt voor om in het vervolg eerst gezamenlijk naar een stuk te kijken voordat het in het SOD wordt voorgelegd en voor dit moment –in het kader van de snelheid– de vragen van de heer Kropf wel te behandelen. Hij is het daarentegen met de heer Van Hulsen eens dat deze normaal gesproken in de werkgroep moeten worden geadresseerd. De heer Kropf is het eens met de heer Schilperoort maar neemt daarbij meer afstand van de woorden van de heer Van Hulsen omdat in de werkgroep is afgesproken dat alle onderwerpen in dit agendapunt naar het SOD gingen. Voorliggend voorstel is aldus spreker dan ook gewoon een SOD-behandelstuk.

Vragen van de heer Kropf:

- 1) Voor wie geldt de overgangsmaatregel, wat is de afbakening voor wat betreft de datum? Is het iemand die op 30 juni in opleiding zat of iemand die op 2 juli in opleiding zat? Dat is een cruciaal verschil mede gezien de TOS.
- 2) Hoe verloopt de inschaling na afronding, is dat in de eerste trede boven het salaris dat men had?
- 3) Wat gebeurt er als iemand naar de nieuwe salaristabel gaat maar met de toelage boven het max van de dan geldende rang uitkomt. Wordt dit ook weer met een toelage opgevangen? En groeit deze toelage dan ook weer mee met de loonontwikkelingen?

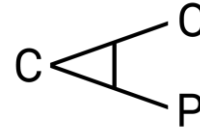
Antwoorden Defensie:

- 1) Het nieuwe loongebouw gaat in op 01-01-2023, zo ook de opleidingstabel. Deze overgangsmaatregel geldt voor diegenen die op het moment van overgang van 31-12-2022 naar 01-01-2023 in de opleidingstabel zouden komen te vallen.
- 2) Degene die naar de nieuwe salaristabel overgaat wordt ingeschaald op de eersthogere trede die het dichtst ligt bij het salaris dat diegene heeft.
- 3) Deze situatie is niet voorzien en niet in de WG AP besproken aldus mevrouw Van den Boom. De voorzitter stelt voor dat hier maatwerk voor geleverd wordt omdat mensen er niet op achteruit kunnen gaan. De heer Van Leeuwen beaamt dat deze situatie niet onderkend of besproken is. Snel kijkend kan hij zich niet gauw voorstellen dat deze situatie zich voordoet omdat de huidige salarissen bij rangen in opleiding nooit hoger kunnen liggen dan de oude salarissen van rangen na opleiding. Maar als deze situatie zich voordoet wordt met de toezegging van de voorzitter maatwerk geleverd zodat de mensen er niet op achteruitgaan en dat is voor spreker een begaanbaar pad. In de werkgroep kan bekeken worden of de situatie zich voordoet en of er aanvullende afspraken nodig zijn.

De heer Van Leeuwen vindt de vragen die de heer Kropf heeft gesteld valide en is blij dat daar nu antwoord op gegeven is. De inschaling van militairen die een hoger salaris in de opleidingstabel hebben wordt op de besproken manier netjes opgelost. Er wordt in ieder geval gezorgd dat ze niet in salaris terugvallen wanneer ze naar de nieuwe tabel gaan en dat ze in alle gevallen de loonontwikkeling blijven volgen. In de meeste gevallen hebben ze ook nog een perspectief tijdens de opleiding. Spreker is er dan ook van overtuigd dat voor de militairen *in* opleiding een nette oplossing gevonden is. Dat geldt in het algemeen ook voor wat betreft *na* opleiding, maar hij sluit niet uit dat zich daarbij nog enkele probleemgevallen voordoen. Dat doet niets af aan dit voorstel want daar gaat hij mee akkoord, maar hij wil wel de opening behouden om aanvullende afspraken te maken mochten deze na verdere uitwerking toch nodig blijken. Er moet nog een aantal dingen ten aanzien van inschaling na opleiding nader geanalyseerd worden, zoals spreker in de WG AP ook reeds heeft aangegeven.

De heer Kropf heeft nog problemen met de transitie van de mensen in de opleidingstabel. Het gaat om 1.100 personen, een niet te bagatelliseren aantal. Spreker is dan ook blij met de antwoorden op de gestelde vragen. Wat

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

de CCOOP betreft was dit een element dat voorzien was en opgelost moest worden. De heer Kropf geeft aan achter het voorstel te staan. De voorzitter beaamt dat 1.100 mensen een serieus aantal is en zegt niet de bedoeling te hebben om zaken te bagatelliseren. Aan de andere kant benadrukt hij nogmaals dat een grote systeemwijziging gedaan wordt waar dit soort dingen bij horen. Spreker is wel blij dat partijen elkaar, ondanks gevoeligheden en schuring, in open en reëel overleg af en toe een spiegel voorhouden en tot afspraken komen.

De heer Schilperoort is eveneens blij dat de vragen van de heer Kropf zijn beantwoord. Spreker stelt het op prijs als het besprokene nog eens helder op schrift gesteld wordt omdat vandaag wederom blijkt hoe snel er onduidelijkheid kan ontstaan. Verder denkt hij dat de problematiek voornamelijk om de transitie draait, zoals ook gesproken is over het ondeelbare moment bij de overgang naar 01-01-2023. Hij is het met de heer Van Leeuwen eens dat er nog zaken zijn die verdere uitwerking behoeven, zowel met betrekking tot de mainstream als de bijzondere gevallen. Dit voorstel is echter, met inachtneming van alle aanvullingen die gedaan zijn, wat de ACOP betref akkoord.

Volgens de heer Van Hulsen zijn er vandaag kleine stappen gezet om een aantal mensen duidelijkheid te geven. In de werkgroep-setting is vastgesteld –zoals de heer Van Leeuwen ook aangaf– dat er zaken zijn die nog geadresseerd dienen te worden, waaronder de afgrenzing tussen initieel en ‘semi-initieel’ en hij hoopt dat de discussie over dergelijke zaken snel gevoerd kan worden. Wat voorliggend voorstel betreft is de heer Van Hulsen akkoord.

De voorzitter dankt de sprekers en vat als volgt samen:

- Over het inpassen van de huidige initiële leerlingen in de opleidingstabel bestonden nog onduidelijkheden en zijn vragen gesteld door de CCOOP. Deze vragen zijn beantwoord en partijen zijn het over de beantwoording van de vragen eens.
- Er is vastgesteld dat er altijd nog uitzonderingen boven water kunnen komen, waarvoor partijen dan oplossingen zullen vinden.
- Soms denken partijen duidelijke afspraken te hebben gemaakt maar blijkt dat toch niet zo te zijn. Zij hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid om dan constructief, open en reëel tot oplossingen daarvoor te komen. De voorzitter waardeert dat de wil en bereidheid daartoe getoond wordt.

De heer Kropf wil net als de heer Van Leeuwen alsnog ook een voorbehoud maken. Degenen die wel en degenen die geen initiële opleiding hebben gehad gaan op dezelfde wijze over. Zijn centrale krijgt veel vragen van mensen die eerder een initiële opleiding hebben gehad, zoals de korporaal die een HBO-opleiding heeft gedaan en in de opleiding tot officier zit. Zo iemand geeft aan dat hij de opleiding beter niet had gedaan omdat nu geen TOS verkregen wordt. De voorzitter stelt voor om dit punt in de werkgroep verder te bespreken.

* PAUZE *

Aanstellingstoelage

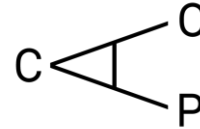
Ook dit onderwerp is eerder in de WG AP besproken, naar aanleiding waarvan nog een aantal aanpassingen is gedaan die zijn verwerkt in het voorstel (SOD/22.0070).

Mevrouw Van den Boom licht de aanpassingen toe:

- 1) De toezegging om ervaringsdata te verzamelen om te komen tot een passend voorstel voor een structurele regeling is opgenomen in de een na laatste zin van het voorstel.
- 2) Aanpassing van de titel: “de aanstellingstoelage *kan* binnen het navolgende kader worden toegekend.”
- 3) In de eerste zin bij de eerste bullet: “.. *kunnen* een aanstellingstoelage ontvangen”.
- 4) Tweede bullet: hier is een punt gezet achter “gesolliciteerd”. De eerdere toelichting is geschrapt.

De heer Schilperoort mist in de eerste bullet de wijziging van ‘MBO 4’ naar ‘MBO’. Dit is in de WG AP besproken en tevens in het verslag terug te vinden. Partijen waren het in meerderheid eens dat er breder gekeken kan worden dan MBO 4. De voorzitter gaat na wat de standpunten hierover zijn, waarop de heer Van Hulsen, de heer Kropf en de heer Van Leeuwen aangeven dit te herkennen en het ermee eens te zijn. In de herinnering van de heer Van Leeuwen was er zelfs unaniem overeenstemming omdat de werkgever er hetzelfde over dacht.

Mevrouw Van den Boom reageert dat, hoewel zij zich van voornoemde bewust is, dit niet als zodanig is meegenomen in het voorstel. De reden is dat de aanstellingstoelage naar mening van de werkgever bedoeld is voor degenen die

zich hoger hebben gekwalificeerd dan de basiseisen. Voor de onderofficiers is dat MBO 1, 2 of 3. Als MBO 4 geschrapt zou worden zouden alleen nog degenen die van de HAVO of VWO komen op de reguliere manier in de opleidingstabel ingepast worden en zou nagenoeg iedereen een aanstellingstoelage krijgen.

De heer Van Hulsen roept op om individueel de afweging te maken en naar de aantallen te kijken. Wellicht komt het in het lagere MBO-niveau maar weinig voor dat iemand uitzonderlijke kennis en vaardigheden meebrengt en iets gaat doen waar grote behoefte aan is.

De heer Van Leeuwen verwacht ook niet dat het veel zal voorkomen, maar wil het ook niet uitsluiten. Het gaat erom dat diegenen die iets meebrengen waar Defensie de meerwaarde van ziet en waarvoor geen opleiding geboden hoeft te worden, gewaardeerd worden. Met de wijziging naar 'kan' en 'kunnen' wordt ruimte gecreëerd maar is er nog geen noodzaak om de aanstellingstoelage persé overall toe te passen. Spreker herkent dan ook niet helemaal wat mevrouw Van den Boom aangaf, dat de toelage voor alle gevallen zou gelden. Dat is in ieder geval niet de intentie die hij ermee heeft.

De heer Schilperoort zegt dat de aanstellingstoelage is bedoeld als tijdelijke maatregel om mensen snel aan te stellen, waarbij het volgens hem niet alleen ging om opleiding maar ook om werkervaring. Er wordt nu gesproken over de onderofficiersopleiding maar tijdens de bespreking in de WG AP is juist geconcludeerd dat het bij andere militairen ook aan de orde kan zijn. Spreker wil daarom vasthouden aan een bredere duiding en is het bovendien met de heer Van Leeuwen eens dat juist het woord 'kunnen' ruimte laat om een afweging te maken of de toelage nodig is of niet.

De heer Kropf heeft twee punten van zorg. Met het stellen van een basiseis MBO 3 voor onderofficiers snijdt Defensie zichzelf volgens hem voor de toekomst in de vingers. De voorzitter meent dat dit een ander onderwerp is maar daar is de heer Kropf het niet mee eens want er zijn genoeg onderofficiers die met een VMBO-TL onderofficier geworden zijn. Wat spreker echter vervelender vindt is dat in een vergadering van de WG AP –die ter voorbereiding van het SOD dient- gemeenschappelijk gemeend is dat er 'MBO algemeen' hoort te staan en vervolgens aan defensiezijde besloten is dat niet te hoeven opnemen. Het is voor hem echt een punt van zorg als aan de afspraken die in de voorbereidende sessies gemaakt worden voorbij gegaan wordt, want dan kunnen partijen in het vervolg net zo goed alleen nog maar SOD-vergaderingen houden en daar afspraken maken.

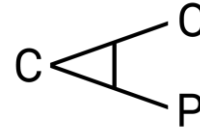
De heer Kropf gaat vervolgens inhoudelijk op het voorstel in.

Tijdelijkheid van de maatregel

De heer Kropf geeft allereerst aan dat de CCOOP moeite heeft met wederom een (voorbereidende) tijdelijke maatregel, voorafgaand aan een structurele maatregel. De datums die aan gemaakte AV-afspraken zijn gekoppeld worden steevast niet gehaald en spreker vindt dat zorgelijk. De heer Schilperoort had vanzelfsprekend ook liever meteen een definitieve regeling gemaakt maar iets tijdelijks is nu nodig om het mogelijk te maken de mensen aan te stellen die vanaf januari starten. Als tussenoplossing kan de ACOP met dit voorstel uit de voeten. Aangezien toegevoegd is dat de ervaringsgegevens worden bijgehouden kan de tijdelijke regeling in dit geval zelfs helpen om de structurele regeling goed in te vullen. De tijdelijke regeling moet aan de andere kant ook weer niet twee jaar of iets blijven bestaan, dus roept hij op om zo snel mogelijk met het opzetten van de definitieve regeling verder te gaan. De heer Van Leeuwen vindt eveneens dat er nu iets tijdelijks moet worden afgesproken voor degenen die begin volgend jaar zouden moeten starten. Hij kan uit de voeten met het aangepaste voorstel. De heer Van Hulsen is van mening dat dingen niet groter gemaakt moeten worden dan ze zijn. Het betreft een tijdelijke maatregel, die noodzakelijk is om de mensen die nu in het selectiecentrum komen de informatie te kunnen geven over waar ze op kunnen rekenen.

De heer Kropf wil graag een concrete einddatum voor de tijdelijke regeling, waarop de voorzitter vraagt welk voorstel de centrales hiertoe willen doen. De heer Van Hulsen stelt 01-01-2025 voor, omdat hij weinig behoefte heeft om een datum af te spreken die niet gehaald wordt en vervolgens (misschien zelfs meermaals) weer verlengd moet worden. De heer Schilperoort stelt 01-01-2024 voor omdat de datum dan samenvalt met de duur van het AV-akkoord en voldoende tijd zou moeten bieden om tot een definitieve regeling te komen. De heer Van Leeuwen en de heer Kropf sluiten zich bij de heer Schilperoort aan, waarna ook de heer Van Hulsen de genoemde datum steunt.

De voorzitter wil een tussenoplossing voorstellen: streven om de structurele regeling op 01-01-2024 gereed te hebben, maar uiterlijk en ook echt niet later dan 01-01-2025. De centrales houden vast aan 01-01-2024, aangevuld met een evaluatie- c.q. beslismoment na het zomerreces, of een verlenging nodig zal zijn.

De voorzitter vat samen dat de einddatum voor de tijdelijke regeling is: 01-01-2024. Op die datum is de structurele regeling gereed. Tijdens de eerste vergadering na het zomerreces wordt geëvalueerd of de datum nog altijd realistisch is. Tot die datum zal er hard gewerkt worden aan het maken van de structurele regeling, partijen zijn het eens hierin een gezamenlijke verantwoordelijkheid te dragen.

Perspectief

Iemand die HBO- of WO-opgeleid is en een 4-jarige officiersopleiding doorloopt, krijgt vanaf dag één hetzelfde salaris als dag laatst. Deze persoon groeit conform het voorstel in rang, maar niet in salaris. De heer Kropf kan dit niet rijmen met de eerdere opmerking van de voorzitter dat er een groeiperspectief moet zijn. De voorzitter zegt te begrijpen wat de heer Kropf zegt, maar meent dat het groeiperspectief niet zodanig vergroot zou moeten worden dat als iemand op de max zit en daardoor dat groeiperspectief gedurende de opleiding niet heeft (waar het basis-uitgangspunt onder ligt dat er een verschil is tussen in opleiding zijn en op functie zitten), het gehele systeem omver getrokken zou moeten worden. De heer Kropf reageert het een vreemd perspectief en een onbegrijpelijke keuze te vinden dat deze persoon gedurende 4 jaren opleiding in het eerste jaar de maximale toelage krijgt, daarna 'terug groeit' naar 0 en na de opleiding op hetzelfde salaris start als de collega die die opleiding en dergelijke niet had. Hij is overigens wel content met de 'kan'-bepaling die is toegevoegd, omdat mensen met een irrelevante opleiding in het verleden weleens gemeend hebben voor een aanstellingspremie in aanmerking te komen.

De heer Van Leeuwen benadrukt dat hetgeen door de heer Kropf wordt aangestipt reeds aan de orde geweest is, spreker heeft ook in de WG AP aangedragen dat dit zou kunnen voorkomen. Hij nuanceert overigens dat het merendeel van deze mensen geen 4-jarige, maar juist een kortere opleiding volgen (max. 1,5 jaar). Zelf vindt hij dit nog niet zo'n slecht verhaal, want het is óf de gehele opleiding als vaandrig betaald worden óf lager beginnen omdat er nog groei in moet zitten. Hij denkt dat de voorkeur dan uitgaat naar het eerste. Dat de mensen na de opleiding door hetzelfde startpunt gaan is iets dat, zoals bekend, in relatie met het definitieve beleid nog besproken moet worden.

Aantal rangen in de opleidingstabel

"Indien de militair beschikt over een HBO-opleiding wordt het salarisverschil met de 3e hogere rang in de opleidingstabel toegekend, bij een WO-opleiding gaat het om de 4e hogere rang". Daar bovenop kan mogelijk nog een ervaringstoelage komen. De heer Kropf wijst erop dat hiertoe onvoldoende rangen in de opleidingstabel zitten. Als iemand in het eerste jaar soldaat 1 is en daarna korporaal, sergeant en uiteindelijk vaandrig, zitten daar in ieder geval niet 5 of meer rangen tussen. Iemand met een WO-opleiding zou dan VDG + krijgen en met ervaring erbij VDG ++. Dat is dus niet haalbaar en spreker vindt het vervelend om mensen dingen te beloven die er niet zijn.

Dit is exact het punt dat de heer Van Leeuwen in de WG AP heeft aangedragen, maar het betekent simpelweg dat het maximale geboden kan worden en dat is dan de maximale rang. De inhoud van deze brief wordt echter niet aan de potentiële kandidaten zelf gecommuniceerd; het zijn beleidskaders die door de medewerkers die deze kandidaten aanstellen worden gebruikt voor de inschaling. De heer Kropf heeft wel gelijk dat als iemand een WO-opleiding heeft, het er niet meer toe doet of diegene ook werkervaring heeft want deze persoon zit dan al aan het maximum. Spreker meent dat het niet nodig is om dit nu op te lossen door meer rangen in de opleidingstabel toe te voegen, liever zoekt hij de oplossing in het definitieve beleid.

De heer Schilperoort meent dat als opleiding en werkervaring gestapeld worden, het inderdaad mogelijk is dat mensen op of boven de max uitkomen, of zelfs buiten de reguliere salaristabel en dus niet in te passen zijn. Dat is sowieso een groep voor wie nog aanvullende maatregelen getroffen zouden worden. Voor de heer Schilperoort is het overigens niet vanzelfsprekend dat iemand met een WO-opleiding altijd als vaandrig wordt aangesteld, want dat kan bijvoorbeeld nog afhankelijk zijn van welke opleiding gevolgd is, leeftijd en dergelijke. Daarom is de 'kan'-bepaling toegevoegd.

De heer Kropf heeft een andere mening dan de heer Van Leeuwen, want wat voorligt is geen beleidsnotitie maar betreft de *rechtspositie*. Sterker nog, het verslag van dit SOD staat straks openbaar op allerlei websites, waaronder die van de ACOM. Als de informatie niet bij de mensen terecht zou komen, zullen ze trouwens vanuit het informele contact met elkaar vanzelf wel achter de verschillen komen maar het is hoe dan ook geen informatie die alleen voor

intern gebruik bedoeld is. Het is openbare informatie betreffende de rechtspositie. De heer Van Leeuwen werpt tegen dat hij niet bedoeld heeft dat de informatie niet bij de mensen terecht zou moeten komen, maar dat het niet voor hen geschreven is of wordt en daardoor wellicht ook niet direct begrepen wordt. De heer Van Hulsen heeft er geen probleem mee dat betreffend stuk openbaar wordt, maar is het eens dat het stuk dient als handvat en een bandbreedte aangeeft voor degenen die de nieuwe leerlingen aanstellen. Er valt niet uit het stuk op te maken waarom de één in januari iets anders krijgt dan de ander omdat dit afhankelijk is van meerdere afwegingen.

De voorzitter vermoedt dat de standpunten helemaal niet zo ver uit elkaar liggen en mevrouw Pijpstra doet de suggestie om 'wordt' in de derde en vierde bullet ook te vervangen door 'kan', zodat de stelligheid van de formulering vermindert. In aanvulling hierop stelt de heer Kropf voor om '3^e' en '4^e hogere rang' te vervangen door de maximale rang: VDG zoals ook verderop in de brief staat. De voorzitter vraagt of de andere centrales zich hierin kunnen vinden, waarop de heer Van Leeuwen, de heer Schilperoort en de heer Van Hulsen aangeven akkoord te zijn omdat de inhoud er niet door verandert, maar de duidelijkheid wel toeneemt. De voorzitter stelt vast dat er overeenstemming is over de benoemde herformuleringen waardoor het voorstel de portee krijgt zoals partijen bedoeld hebben. Defensie stuurt een nieuwe informatiebrief met de aangepaste tekst.

De heer Van Leeuwen moet de vergadering verlaten (12.10 uur). Het is de laatste vergadering van het jaar en hij spreekt uit verheugd te zijn met de besluitvorming op de punten die vanochtend behandeld zijn. Hij dankt iedereen en hoopt volgend jaar voort te kunnen gaan met daadkrachtig stappen te zetten.

* PAUZE 12.10 – 12.15 *

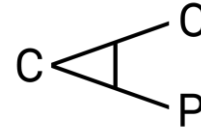
Agendapunt 6. COVID-19: advies CDIM en appreciatie MGA; wel/niet verlengen tijdelijke vaccinatie-regeling (SOD/22.0796 + 2 bijlagen)

De voorzitter leest een spreektekst namens zichzelf voor:

"Met het volgende onderwerp voel ik mij op meerdere manieren zeer verbonden. Ik zit deze vergadering immers voor als gemandateerde van de Minister, in de rol van werkgever. Daarnaast ben ik militair en jurist. En juist het juridische aspect, het militaire aspect en het werkgeversaspect spelen in dit dossier een belangrijke rol.

- *Om met het **juridische** te beginnen: bij verplicht vaccineren spelen grondrechten de hoofdrol. Het recht op integriteit van het lichaam behoort tot de belangrijkste rechten waarover wij beschikken. Hier kan niet lichtzinnig van afgeweken worden. Daarom hebben we regels met betrekking tot het vaccineren van militairen en een wettelijke fundering in Wet Immunisatie Militairen, en de bijbehorende Regeling Immunisatie Militairen.*
- *Dit grondwettelijke aspect staat bij mij voorop, nu ik geconfronteerd word met het dilemma of COVID moet worden opgenomen in de Regeling Immunisatie Militairen. De CDIM adviseert mij dit, net als de Militair Geneeskundige Autoriteit. En hoe belangrijk de borging in een regeling ook is, ik ben van mening, zoals ik in mijn brief heb geschreven, dat we hier goed over na moeten denken. Niet alleen waar het gaat om de juridische gevolgen, maar ook waar het gaat om de gevolgen voor het individu.*
- *Daarnaast is er het **militaire** aspect. Het verzekeren van de operationele inzetbaarheid van de krijgsmacht is voor mij een groot goed; daar staan wij allen voor. De essentie van onze bijzondere positie bestaat uit het feit dat we doorgaan waar anderen stoppen. Dat anderen op ons kunnen rekenen. Daaraan maken we veel ondergeschikt, zelfs sommige grondrechten. Dat kunnen we echter niet zomaar, en dat mogen we ook nooit zomaar doen. Daarom is het zaak dat we bij deze afweging een strikt kader hanteren, dat is afgebakend door de wettelijke regels op dit vlak.*
- *Maar het belangrijkste is voor mij het werkgeversaspect, of beter gezegd het **werknemers**aspect. De defensiemedewerker heeft er recht op dat er met de grootste zorgvuldigheid met zijn gezondheid wordt omgesprongen. Dat de medische expertise en de geneeskundige zorg binnen Defensie van het hoogste niveau zijn. Dat vaccinaties, of die nu voor bof, mazelen, rode hond of iets anders zijn, na een zorgvuldige afweging worden toegediend. Dat vaccinaties tegen COVID alleen worden toegediend als dat werkelijk noodzakelijk is. Dat dit gebeurt op basis van de juiste medische informatie. Dat dit gebeurt in de juiste verhouding tot operationele urgentie. Dat alle waarborgen gerespecteerd worden.*
- *Werkgeverszorg bestaat echter niet alleen uit uiterste terughoudendheid bij een verplichting tot vaccinatie. Niet alleen uit het respecteren van eigen keuzes, of uit het afzien van beïnvloeding van die keuzes. Het bestaat ook uit **handelen**. Handelen waar dit nodig is vanuit het perspectief van de*

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

bescherming van je eigen gezondheid en je eigen inzetbaarheid, of de gezondheid en inzetbaarheid van andere militairen. Wanneer je met een kleine bemanning op een schip een missie uitvoert. Wanneer je met je eenheid in een land bent waar het niet mogelijk is om iemand snel de juiste zorg te geven. Wanneer je met een klein team op een geïsoleerde post in het buitenland zit. Wanneer je met een eenheid met honderden collega's in groter verband moet optreden.

Ik ben mij als militair en als individu, als werkgever en tegelijk ook werknemer, zeer bewust van de sterke emoties die verplicht vaccineren kan oproepen. Mijn eerste reactie op dit punt zou dan ook zo kunnen zijn om zo min mogelijk te interveniëren. Geen opname in de RIM, geen verlenging van de tijdelijke regeling, geen nieuwe besluiten of aanwijzingen tot verplichte vaccinatie. Maar dat zou geen verantwoordelijke reactie zijn. Onverantwoord vanuit juridisch perspectief, onverantwoord vanuit militair perspectief, maar vooral onverantwoord als werkgever. De militair die anderen beschermt, waar ook ter wereld, heeft zelf ook recht op bescherming. Van zichzelf en van anderen. En soms is die bescherming een vaccinatie (tegen COVID).

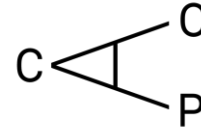
Daarom wil ik vandaag met u praten over hoe we wij onszelf de beste werkgever kunnen tonen, zonder te dwingen waar het niet kan, zonder te regelen waar het niet nodig is. Maar ook zonder dat er mensen onnodig ziek worden, en zonder dat de missie gevaar zou kunnen lopen of niet door zou kunnen gaan.

Ik ben van mening dat wij dit het beste kunnen doen door de regeling die wij de afgelopen tijd hebben gebruikt, en die ons door een moeilijke periode heen geholpen heeft, te verlengen. Te verlengen, zodat de bestaande aanwijzingsbesluiten hun gelding behouden. Zodat we op een afgewogen manier kunnen omspringen met een besmetting die hopelijk steeds minder vaak zal voorkomen. Zodat we ervoor kunnen zorgen dat de militairen die op missie gaan, dit beschermd kunnen doen. Zodat we alles wat we doen binnen een strikt juridisch kader doen. Transparant, toetsbaar, met respect voor grondrechten, en met uiterste terughoudendheid en met het oog op de inzetbaarheid van de krijgsmacht.”

Samenvattend komt de voorzitter na dit betoog tot de conclusie dat één ding hem heel duidelijk is, op grond van de verantwoordelijkheid die hij als werkgever mede draagt voor de inzetbaarheid van de krijgsmacht en de verantwoordelijkheid die hij als werkgever draagt voor alle werknemers: hij zal met de centrales moeten praten over kaders. Deze kaders zouden kunnen liggen in de RIM –zoals de CDIM hem adviseert en waarbij hij voelt dat dat niet is waar de centrales naartoe willen of waar de sociale partners naartoe zouden moeten gaan - of in de Tijdelijke regeling COVID-vaccinatie. De voorzitter verneemt graag de reacties van de centrales.

De heer Schuitema heeft twee vragen. De eerste is of hij het goed begrijpt dat de voorzitter het belangrijk vindt dat de Tijdelijke regeling wordt verlengd omdat hij een diepe verantwoordelijkheid voelt als werkgever, als militair en als persoon. Hierop reageert de voorzitter bevestigend. De vervolgvraag van de heer Schuitema is waarom het onderwerp dan op 6 december op de agenda wordt gezet, wetende dat de regeling op 31 december a.s. afloopt. Spreker constateert een discrepantie wat betreft de mate van urgentie, tussen hetgeen de voorzitter zegt en wat de voorzitter heeft gedaan. De voorzitter reageert dat het advies van de CDIM in oktober door de werkgever is ontvangen. Dit advies heeft de werkgever vervolgens geapprecieerd en ligt nu voor. Het is een gevoelig onderwerp, zowel intern als in het gesprek tussen de sociale partners. Daardoor zijn de stappen wellicht langzamer gezet dan de centrales en de voorzitter hadden gewild maar uiteindelijk zijn de stappen gezet en staat het onderwerp vandaag geagendeerd. Spreker hoort wat er wordt gezegd, veegt dat zeker niet van tafel en is het eens dat partijen zich laat in het proces nu op dit punt bevinden.

De voorzitter heeft aldus de heer Debie in zijn betoog het kader bevestigd dat de integriteit van het menselijk lichaam een belangrijk grondbeginsel in onze Grondwet is, waarvan alleen bij formele wet kan worden afgeweken, in dit geval de Wet Immunisatie Militairen (WIM) en daaraan ondergeschikt de Regeling Immunisatie Militairen (RIM). Ook al zou de COVID-vaccinatie opgenomen zijn in de RIM, zijn er zeer strikte regels verbonden zoals verwoord in art. 4, zoals dat de ziekte endemisch is in het gebied waar de militair naar uitgezonden wordt dan wel moet er een epidemie heersen voor de betreffende ziekte. Er kan van worden afgeweken indien de militair binnen 48 uur ingezet moet worden. Er is dus een duidelijk juridisch kader voor de omstandigheden waaronder militairen gevaccineerd kunnen worden. Dat is voor spreker het ankerpunt waar de werkgever zich aan moet houden. Hij heeft begrip voor het operationele kader, maar dat betekent dat een zorgvuldige afweging gemaakt moet worden op basis van

wetgeving en inzetbaarheid van de krijgsmacht. De voorzitter heeft als HDP het mandaat om daarover een besluit te nemen.

Voor de heer Debie is het van groot belang om:

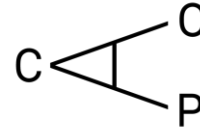
- De Tijdelijke regeling COVID-vaccinatie voort te zetten om komend jaar te kunnen bezien hoe de COVID-situatie zich ontwikkelt en of het op basis daarvan te overwegen valt om de COVID-vaccinatie in de RIM op te nemen.
- In 2023 te evalueren of de huidige, uit 1953 stammende wetgeving nog voldoet aan de behoefte aan veiligheidswaarborgen in de huidige en toekomstige omstandigheden. Daarbij adviseert spreker om ook de stand der wetenschap te betrekken als het gaat om de benodigde tijdsduur tussen vaccinaties in, als er sprake is van meerdere vaccinaties. Deze is door modernisering van vaccinaties veelal gewijzigd.

De heer Kropf weet een aantal dingen zeker, om te beginnen dat de Tijdelijke regeling COVID-vaccinatie eindigt op 31-12-2022 waarmee ook alle aanwijzingen aflopen, daar komt hij zo nog op terug. Daarnaast weet hij dat het grootste probleem in dit verband een gedragsprobleem binnen de defensieorganisatie is. De CCOOP constateert dat veelvuldig en overal in den lande (niet alleen in operationele eenheden maar ook binnen PKC) verplichtingen worden opgelegd die niet gebaseerd zijn op nota's van de HDP, die niet voldoen aan de criteria en die in deze discussie dus niet helpen. In tegenstelling tot de heer Debie hoeft de Tijdelijke regeling COVID-vaccinatie wat de heer Kropf betreft niet verlengd te worden want hij ziet de COVID-risico's wereldwijd afgebouwd worden. Overigens ziet hij die risico's in geen enkel advies terug, terwijl de afspraak tijdens het SOD van 11-07-2022 is gemaakt dat deze als onderbouwing voor de impact op de inzetbaarheid van de krijgsmacht zouden worden bijgevoegd. In datzelfde SOD is afgesproken dat het CEAG de specifieke landenadviezen zou herzien, maar het belangrijkste is dat daarbij gekeken zou worden of deze leiden tot een ander besluit. De stukken zijn in oktober ontvangen, maar daar is vervolgens niets mee gebeurd. De voorzitter heeft aangegeven dat het CDIM-advies laat ontvangen is, maar naar mening van de heer Kropf had de voorzitter ook zonder het CDIM-advies een voorstel kunnen doen.

De criteria in de RIM en in de Tijdelijke regeling worden bij de besluitvorming niet in acht genomen terwijl de voorzitter zelf stelde dat besluiten met de nodige zorgvuldigheid genomen moeten worden. Sterker nog, de voorzitter heeft aldus de heer Kropf zojuist allemaal criteria als legitimering om te vaccineren opgesomd die niet in de RIM of de Tijdelijke regeling passen. De voorzitter suggereerde verder dat met het verlengen van de Tijdelijke regeling de vaccinatiebesluiten ook doorlopen, maar dat ziet de CCOOP echt principiële anders. Los van het feit dat een aantal ervan gebaseerd is op cijfers en informatie van anderhalf jaar geleden, voldoen ze niet aan de criteria. Bovendien is op 11-07-2022 tijdens het 'COVID-SOD' het volgende gezegd (citeert uit verslag SOD/22.0468): *"De voorzitter stelt dat alleen de herziene Tijdelijke regeling vaccinatie COVID-19 momenteel van kracht is en verder niets. Daar wordt ook naar gehandeld, er is dan ook op geen enkele manier ruimte om een voorschot te nemen op andere perioden of regelingen. Mocht daartoe wel een wens bestaan dan dient het daartoe afgesproken proces doorlopen worden, in de tussentijd wordt iedereen geacht zich te houden aan de herziene Tijdelijke regeling."* Als er een nieuwe regeling komt of de regeling wordt verlengd moet het proces dus doorlopen worden en kan het niet zo zijn dat aanwijzingen die gebaseerd zijn op data van anderhalf jaar geleden daarmee ook verlengd worden.

Kijkend naar de stukken die zijn aangeboden blijft de CCOOP zich ernstig zorgen maken over de vermenging van rollen en functionarissen. Zo wordt een appreciatie van C-DGO geschreven door H-JMED terwijl met de voorzitter is afgesproken dat deze tafels strikt gescheiden blijven. Teruggaand naar het voorstel om de Tijdelijke regeling te verlengen: dat is wat de CCOOP betreft logischer dan opname in de RIM. Er wordt aldus de heer Kropf stelselmatig afgeweken van wet- en regelgeving en gemaakte afspraken, waardoor mensen worden opgedragen hun lichamelijke integriteit te laten schenden. Als de CCOOP al zou instemmen met verlenging van de Tijdelijke regeling zou de voorkeur zijn om dat voor een kortere periode te doen dan een jaar. Zo veel tijd denkt de CCOOP namelijk niet nodig te hebben om tot een goed onderbouwd besluit voor de toekomst te komen. Hij herhaalt dat een verlenging niet impliceert dat de aanwijzingen en besluiten automatisch ook verlengd worden.

De heer Van Woensel zegt niet alleen als voorzitter van zijn centrale -opkomend voor de belangen van het defensiepersoneel- maar ook als militair aan tafel te zitten. Hij begrijpt de uiteenlopende belangen en het dilemma waar de voorzitter zich mee geconfronteerd ziet. De maatschappelijke onrust die rondom de COVID-vaccinaties is ontstaan maakt dat de discussie erover een geheel eigen dynamiek is gaan kennen. Spreker is geen arts of expert op

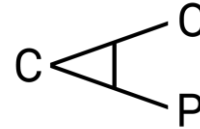

het gebied van vaccinaties, dus zal hij in het algemeen de mening van de experts volgen maar hij verdedigt ook de belangen van het personeel. Dat de voorzitter aangeeft aan te voelen dat opname in de RIM bij de centrales weinig draagvlak zal kennen ziet hij als een eerste stap in de richting van de centrales. De voorzitter het niet persoonlijk aanrekenend, benadrukt spreker dat het afgelopen jaar veelvuldig afspraken niet zijn nagekomen en zaken niet zijn aangeleverd die aangeleverd zouden worden. Dat maakt de discussie vandaag hierover alleen maar geprikkelder. De centrales hebben eerder bewust met de Tijdelijke regeling ingestemd, maar de situatie rond COVID-19 is inmiddels zodanig veranderd dat het voor zijn centrale belangrijk is te vernemen wat de noodzaak is om de Tijdelijke regeling ondanks die veranderde situatie toch te verlengen.

De heer Schuitema heeft nog niet aangegeven wat hij van het verlengen van de Tijdelijke regeling vindt. Hij sluit zich aan bij zijn collega's als het gaat om het gebrek aan zorgvuldigheid. Spreker begrijpt wel dat er een kader nodig is om mogelijkerwijs ook komend jaar nog over te gaan tot verplichte vaccinatie, dus is een verlenging wat de ACOP betreft akkoord. Aangezien het wel gaat om het terzijde schuiven van grondrechten zou de COVID-vaccinatie uiteindelijk moeten landen in niet-tijdelijke regelgeving. Hij sluit zich bij de heer Debie aan als het gaat om het komend jaar te gebruiken om te zien hoe COVID zich ontwikkelt en wat er gezien de laatste stand van de wetenschap nog nodig is om eventueel -na de evaluatie van de WIM en de RIM- de vaccinatie erin op te nemen. De huidige aanwijzingen hebben echt een geldigheid tot 31-12-2022. Ook de ACOP vindt zorgvuldigheid in deze erg belangrijk en spreker vraagt zich af hoe zorgvuldig het is om op basis van (sterk) verouderde cijfers mensen verplicht te vaccineren. De ACOP is dan ook niet akkoord met het zomaar verlengen van deze aanwijzingen. Als de werkgever dat had willen voorstellen, had dat eerder gedaan moeten worden dan begin december.

De heer Debie verzoekt om aanwijzingen die geldig zijn na 31-12-2022 zo spoedig mogelijk opnieuw te beschouwen. Verder wil hij erop wijzen dat de CDIM in haar rapport stelt dat een advies over het CEAG-beoordelingskader niet tot de taakstelling van de CDIM zou behoren en de CDIM zich derhalve van advies onthoudt. In het toelichtingskader geeft de CDIM aan zich te houden aan de taakstelling gebaseerd op de WIM en de RIM. Spreker vindt het buitengewoon teleurstellend dat juist de medici die kunnen beoordelen of de criteria die het CEAG hanteert vanuit een wetenschappelijk-medisch oogpunt de juiste criteria zijn, zich daarover niet uitspreken omdat de regeling die ruimte niet zou bieden. Er wordt in de WIM en de RIM echter geen enkele beperking daartoe opgelegd. De heer Debie heeft juist uitdrukkelijk om het advies van de CDIM in deze gevraagd. De voorzitter reageert geen uitspraak namens de CDIM te kunnen doen en het punt hooguit weer bij de CDIM neer te kunnen leggen. Volgens de heer Kropf is de taakstelling terug te vinden in de Regeling Commissie Deskundigen Immunisatie Militairen, die een specifieke opdracht heeft. Spreker verzoekt om een overzicht van de leden van de CDIM, omdat deze informatie vooralsnog onvindbaar lijkt. Een tweede opmerking betreft 'regelingen die doorlopen na 31-12-2023', wat hem betreft bestaan deze niet. Hij is wel bereid om in goed onderling overleg een pragmatische oplossing te vinden voor die regelingen die in 2023 *moeten* doorlopen, als deze er zijn. Hier sluit de heer Schuitema zich bij aan.

In antwoord op de eerdere vraag van de heer Van Woensel over de noodzaak om de Tijdelijke regeling ondanks de veranderde situatie toch te laten doorlopen, reageert de voorzitter dat hij een verantwoordelijkheid heeft, namens de Minister, als werkgever voor het personeel en een verantwoordelijkheid als deel van het werkgeverschap voor de inzetbaarheid van de Krijgsmacht. Deze verantwoordelijkheden maken dat de voorzitter niet niets kan doen, hij kan geen medewerkers naar het buitenland laten gaan en de beslissing helemaal aan henzelf overlaten. Dat is gewoonweg niet mogelijk, daar zijn kaders voor nodig. Over deze kaders moet en wil de voorzitter met de centrales overleggen en overeenstemming bereiken. In dat opzicht lijkt voor nu het meest verstandig om het kader niet in de RIM te brengen maar het kader van de Tijdelijke regeling voort te zetten omdat daar een belangrijke waarborg voor alle personeel in staat. Deze komt erop neer dat de medewerker –ook al is er een dringend advies of verplichting in een land om te worden gevaccineerd tegen COVID- zonder rechtspositionele gevolgen kan aangeven dat hij er niet naartoe wil. Resumerend meent hij dat een kader nodig is omdat de medewerker er niet helemaal alleen over zou moeten beslissen. Als het fout gaat kloppen medewerkers of hun collega's bij de werkgever aan met de vraag waarom de werkgever zijn verantwoordelijkheid niet heeft genomen. Deze verantwoordelijkheid kan de werkgever nemen met een Tijdelijke regeling en besluiten en aanwijzingen die daaronder hangen, waar bovendien nog een 'nooddeur' in zit voor degenen die echt niet willen. Dit lijkt de voorzitter al met al de meest zorgvuldige wijze om voort te gaan. Hij vraagt de centrales om hun reactie ten aanzien van het wel of niet verlengen van de Tijdelijke regeling en met welke termijn, en om de aanpak met betrekking tot onderhangende besluiten en aanwijzingen.

De heer Debie is akkoord met verlenging en noemt de termijn tot 31-12-2023, omdat COVID in de regel genomen een grillig verloop kent. Hij verwacht dat de wetenschappers gedurende een jaar een reële inschatting kunnen maken van het beloop en welke maatregelen er vanuit medisch oogpunt bij zouden horen.

Ook de heer Van Woensel is akkoord met verlenging van de Tijdelijke regeling tot 31-12-2023. Als de onderliggende aanwijzingen worden verlengd, stelt hij voor dit te doen tot eind januari zodat er nog zo'n twee maanden tijd is om alle adviezen tegen het licht te houden. Spreker heeft de voorkeur om vóór de kerstperiode weer bijeen te komen om op pragmatische wijze deze lijst te doorlopen.

De heer Kropf zegt een jaar te lang te vinden maar gezien de standpunten van de collega's vormt het voor de CCOOP geen breekpunt. Hij stemt echter niet in met verlenging van de onderliggende regelingen. Indien er regelingen zijn die echt moeten worden verlengd, is hij zoals eerder aangegeven bereid hierover te spreken. Het is wat hem betreft echter geen optie dat mensen die zich niet wilden laten vaccineren en zich door druk of een wens om met een bepaalde missie mee te gaan toch laten vaccineren, achteraf onnodig gevaccineerd blijken te zijn.

De heer Schuitema twijfelt kort, maar gaat mede gezien de mogelijkheid die men nog heeft om zonder dat het rechtspositionele gevolgen heeft aan te kunnen geven dat men niet wil, akkoord met verlenging van de aanwijzingen tot *uiterlijk* 31-01-2023. Wat betreft de Tijdelijke regeling stemt spreker in met verlenging tot 31-12-2023.

De voorzitter concludeert dat in ieder geval drie centrales akkoord zijn met verlenging van de Tijdelijke regeling voor een jaar, met daarbij zo snel en pragmatisch mogelijk herziening van de besluiten. Spreker stelt voor om vóór de Kerst (volgende week of de week daarna) bijeen te komen om snel te schakelen en korte klappen te kunnen maken. De heer Kropf reageert dat de CCOOP niet meegaat in de verlenging van de Tijdelijke regeling omdat de voorzitter daar nu een voorwaarde aan koppelt die voor de CCOOP onacceptabel is. Als de anderen dat wel doen is er een meerderheidsbesluit en zal de CCOOP zich beraden op alle mogelijke stappen om daar wat van te vinden. Daarnaast is de vergadertijd voorbij en heeft spreker meermalen aangegeven echt niet later dan 13.00 uur te kunnen blijven en dat is vervelend omdat het een heel belangrijk onderwerp is. De voorzitter verifieert of de heer Kropf bedoelt dat geen enkel besluit door kan lopen na 31-12-2022, waarop de heer Kropf beaamt dat dat exact is wat hij bedoelt. De voorzitter koppelt twee dingen aan elkaar, maar voor de CCOOP is de verlenging van de Tijdelijke regeling geen legitimering om de besluiten die zijn afgebakend met een tijdelijk iets te verlengen. Nu de voorzitter de koppeling maakt, kan de CCOOP daar aldus de heer Kropf niet mee instemmen. Op de vraag van de voorzitter of de heer Kropf bereid is om volgende week of de week erna mee te kijken welke regelingen wel of niet herzien moeten worden en op welke wijze dat zou moeten gebeuren antwoordt de heer Kropf ontkennend omdat hij niet instemt met verlenging van de Tijdelijke regeling en dus ook niet accepteert dat Defensie andere zaken tot een maand verlengt om tijd te kopen om in een sessie over de voortgang te gaan praten. Óf de voorzitter houdt zich aan de afspraken die in het SOD van 11-07-2022 gemaakt zijn, dat nieuwe afspraken worden getoetst aan de kaders die er zijn, óf hij doet dat niet. Dat is een keuze en die respecteert spreker. De CCOOP respecteert de uitkomst aan deze tafel, hetgeen los staat van het feit dat de CCOOP er een andere mening over heeft en andere stappen niet uitsluit.

Agendapunt 7. Verstrekking sportschoenen (AFR/20.0096, AFR/21.0127, AFR/22.0482, AFR/22.0521, AFR22.0546, AFR/22.0697 p6-8) en SOD/22.0630

Dit punt is niet behandeld.

Agendapunt 8. I-MGA/035 incl addendum (SOD/22.0628 + 1 bijlage, SOD/22.0645.1)

Dit punt is niet behandeld.

Agendapunt 9. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170, AP/21.0010 p7-14)

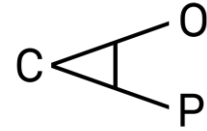
Dit punt is niet behandeld.

Agendapunt 10. Stafadjudanten

Dit punt is niet behandeld.

Agendapunt 11. Covid Thuisquarantaine/voortgang COVID-actiepunten (SOD/22.0601)

Dit punt is niet behandeld.

Agendapunt 12. Rondvraag en sluiting

De heer Kropf wijst op de piepbrief die de CCOOP heeft gestuurd over CSS. Hij vraagt de voorzitter te verzekeren dat er niet gehandeld wordt in lijn met de piepbrief, want het is per slot van rekening een behandelstuk. De voorzitter antwoordt ermee aan de slag te gaan.

De heer Schilperoort wil weten hoeveel extra capaciteit er sinds 07-07-2022 beschikbaar is gesteld –zowel bij de HDP als andere uitvoerende instanties- voor de uitvoering van alle maatregelen in het akkoord. Spreker maakt zich naast de uitwerking van de maatregelen oprecht zorgen om de hoge werkdruk bij het personeel. De voorzitter kan het antwoord niet direct geven maar zal de beantwoording serieus ter harte nemen. Hij draagt de uitvoering vanuit meerdere perspectieven een warm hart toe en zal in de volgende vergadering hierop terugkomen.

De voorzitter sluit de vergadering om 13.11 uur.

Concept